

13. Uluslararası Eğitimde Drama/Tiyatro Kongresi 3 Atölyenin Açıklanması ve Analizi 21-23 Kasım 2008

Dorothy Heathcote

Öğretmen olarak yaşamımda bir problem var. İş tekrar edemiyorum, böylece konuşmaları, makaleleri veya atölye toplantılarını yineleyemiyorum. Bu, önceki düşünceler ve temalara dönemediğim anlamına gelmiyor. Aslında birçok öğretmen gibi ben de çok önemli ve beni ilgilendiren olayları araştırıyorum.

Ankara kongresinde, büyük sayıda katılımcı benim üç çalıştayına katılmaya ilgi gösterdikleri için, her grubun Uzman Mantosu'nun nasıl işlediğine dair farklı yönleri tecrübe etmesi için bir yol bulmak zorundaydım. Bir şekilde farklı atölyeler birbirlerini çoğaltabilir ve böylece katılımcılara yansıyan yetenekler genişleyebilirdi. Bu benim için benzersiz bir problemdi ve bu araştırma farklı gruplar için elde edilmiş olduğunu umduğum yararı (veya tam tersini) açıklayacaktır. Her öğretmen öylesine hevesli ve isteyerek katılım sağladı ki, hepsine derin bir şükran borçluyum.

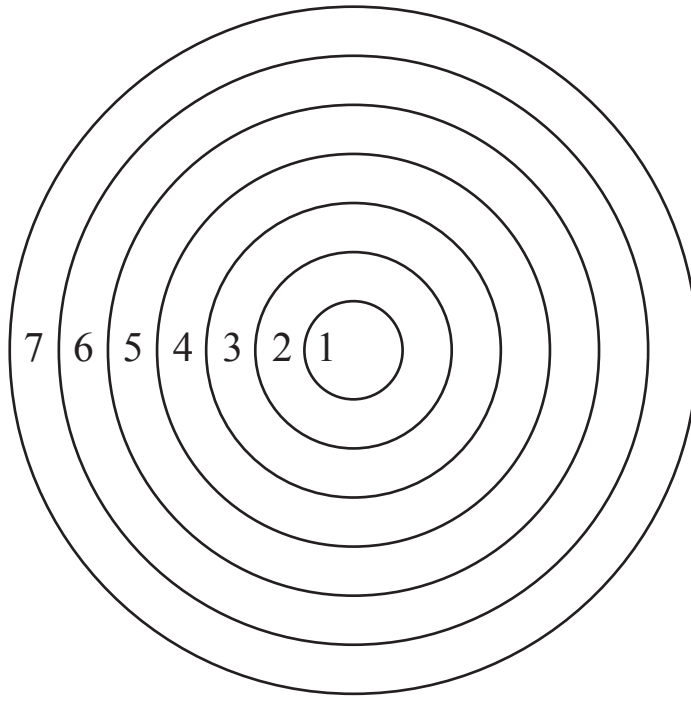
Her katılımcı aşağıdaki tabloyu önceden görmüştü ancak tam olarak kavrama olanağı olmamıştı. Bu da benim çalıştayları planlamama taban oluşturdu.

DOROTHY HEATHCOTE, 2004

UZMAN MANTOSU

Gelişen standartlar ve ilerleme için prosedürler oluşturulması, tarz ve olasılıkların uygulanması.

1. '-miş gibi' davranmak tiyatronun şimdiki zamanı ve derin canlandırmanın drama öğelerini oluşturur.
2. Kuruluş öğretim programına zorunlu ulaşımın sağlanması için seçilmiştir.
3. Amaç duygusunun oluşturulması ve onlar için çalıştığımız müşteriler duygusunun yaratılması.
4. Kuruluş (her tiyatroda olduğu gibi) her oyunun olması gerektiği gibi ortada başlar, bu nedenle tarihi öğeler tanıtılır.
5. Öğretim programının kesin olarak bağlanması için her uygun seviyede zorunlu öğeler oluşturulmaya başlanır.
6. Şimdiki işin ilerlemesi çocukların yanısıra öğretmenin yaratıcılığı ile desteklenen iş yapımına dayanmaktadır.
7. Kuruluşun içindeki dilin devam ettirilmesi, fakat öğretmen rolü kaliteli davranışın önemli düzenlemesini sağlayabilir.

NEHİR Mİ, DEMİRYOLU MU?

Bu öğretim programında öğretim formunu gözden geçirirken, öğretmenin nehir gibi ayaklarıyla beslenen ve başarılan tüm işlerin farklı yönlerinin ağızda sonuçlanarak geniş ve birbiri ile ilgili pek çok soru ve beceriye dair bir anlayış oluşturduğu bir akış sisteminin görüntüsünü aklında tutması yararlı olabilir.

Öğretim programı işinin normal görüntüsü, bir ‘istasyonun’ diğerini takip ettiği doğrusal formattaki bir demiryoluna daha çok benzeyebilir. Bu öğretmen için daha kontrol edilebilir ve düzenli bir his verebilir, ancak öğretim programının bütünsel anlayışını sağlamaz.

Öğretmenlerin, bir “Uzman Mantosu”nu kurmak ve geliştirmek için gereken planlamayı anlamalarını istedim. Eğer öğretmenler için tüm planları yapsaydım, bir sınıfla Uzman Mantosu kuruluşunu yapmaya başladığım her seferde gözden geçirmek zorunda olduğum süreci yaparak deneyim edinme şansları olmayacaktı.

Daire 1. “-mış gibi” ögesini oluşturmak. Drama ögesi!

Bunu, kendimizi bir kuruluş yönetme değişimine uğratacak bir sözleşmeyi sınıfla imzalayarak yapıyorum. Bunu genellikle “Aramızda Q’ya dönüşmemizi onaylar mısınız?” gibi ifadelerle yapıyorum. Kongre çalıştayları durumunda, şunu söyledim “temiz kaynak suyunu şişeleyen ve ihtiyaç duyan insanlara satan bir fabrika”. Sözleşmemizi şu süreç detaylarını önererek geliştirdim, “Temiz kaynak suyumuzun nereden geldiğini ve maliyetlerin ne olacağını bilmek zorundayız”. Bu –öğretmenin kaçındığı oldukça doğrudan bir ifade gibi görünebilir! Aslında öyle değildir. Farklı ifadeleri gözden geçirelim.

“Bilmek zorundayız.” – araştırma gereksinimi oluşturur.

“saf kaynak suyumuzun nereden geldiğini”: saf kelimesi =’kalite’

Su kaynağı= muhtemel kaynak/girdi

Nereden geliyor- yeri açık bırakıyor.

“Nasıl elde ederiz” bilimsel iş süreci olasılıklarını tasarımlama gereksinimi oluşturur.

“kapların içine” = şekil, şişe, ebat belirtmemeye dikkat edin.

“Nasıl dağıtım yapılacağını gözden geçirin” =kapalı ancak kesin. Dağıtım kelimesi güvenlik, nakliye ve mesafe anlamına gelebilir.

“Kim” – tam bir tablolar alanı açar.

“İstemek” – dizayn etme ve su ihtiyacı alanlarını açar. Lüks mü yoksa yaşamı devam ettirme mi.

“Satın almak” =fiyatlar?

“Maliyetler” = parasal değeri ve yaşamsal değeri.

Bunun sınıftaki kafaların içinden kurnazlıkla geçeceğini düşünebilirsiniz. Öyle olmadığına dair sizi temin ederim. Yukarıdaki analizi içlerine çekmek yerine, benim davranış ve adımlarımı “okurlar”. Çocuklar diğerlerinin davranışlarını eleştirel olarak okudukları için, işaretlere içgüdüsel olarak yol gösterirler. Yaşamlarının başlangıcından itibaren genç insanlar izleyicidirler ve okula başladıklarında pek çok saatlerini öğretmenlerinin mesajlarını okumaya çalışarak geçirirler. Benim ifadelerim alınmaya yönelik tohumlar ekmek ve bunları iş ilerledikçe büyütme odaklanmaktadır. Mesajlarımın gizli bir amacı bulunmamaktadır. Ne için sözleşme yaptıysak onu yapacağız. Daire 2. Müfredatı yürütmek için zorunlu öğeler. Bunu öğretmen önceden seçmelidir. Kabiliyet öğrenimini destekleyen yapıyı bu oluşturacaktır. Sosyal işbirliği öğrenimi hangi içerik seçilirse seçilsin gerçekleşecektir. Ben kongredeki öğretmenlerin sayısı yüzünden, ihtiyaç duyulandan daha geniş bir aralıkta müfredat yaratacak bir içerik seçtim.

Seçilen İçerik

“Doğu Avrupa’da bir yerde” uzak bir dağ köyü daha önceki kayıtlı zamanlarda var olmuştur. En yakın kasaba 23 km uzaklıktadır. Arazi dağlıktır. Keçi ve koyunlar güdülmektedir. Koyunların yünü kadınlara eğirme ve iyi giysiler dokuma olanağı sağlamaktadır. İşleri dayanıklılığı, kalitesi, özel şekilleri ve boyanan renkleri nedeniyle ünlüdür. Köy elbise ve sıcak tutan koyun ve keçi derisi eşyalar almaya meraklı insanların ziyaretlerine alışkındır. Tarihi bir tiyatro alanına dair bazı izler vardır. Köyün kuyusunun kurduğu veya arazide kuraklık olduğu hiç görülmemiştir. Köylüler bunu köye büyük bir kutsama ve armağan olarak kabul ederler. Bunun kaynağı hakkında pek çok öykü anlatılır. Bu bir dedikodu ve haber merkezidir. Kilise değerli demirleriyle birlikte çok eskidir ve inanç ve törenlerin merkezi olarak görülmektedir. Mezarlık eskidir ve köy pek çok savaşa katıldığı için geçmişte çoğu kullanılmıştır.

Toprakta, kuyunun alanına kayaların düşmesine neden olan bir sarsıntı gerçekleşti. Bu olaydan beri kuyu saf su akışı üretmeye başladı. Görülebilir kısa bir akıştan sonra toprağa kayaların arasına doğru gözden kayboldu. Arkeologların ilgisini çeken eski bir kilise veya tapınağın kalıntıları ortaya çıktı. Su kaynağı da, Avrupa ve ilerisine saf su şişeleyerek pazarlayan bir firmanın ilgisini çekti.

İşin temeli olacak kuruluş şudur, “biz kaynak suyu şişeler ve pazarlarız”.

Normal şartlarda benzer bir köy yaratmaya gerek yoktur- öğretmenin sadece kuruluşu seçmesi gerekmektedir. Daha sonra müşteri, işi kuracak olan belirli mevcut endişelerin körükçüsü olacaktır. Örneğin kaynak suyu şişelerinin daha geniş temellere hareket edecek şekilde işletmelerini genişletmeleri gerekebilir. Veya yeni bir hastane gibi büyük bir müşteri daha büyük miktarlarda satın almaya gereksinim duyabilir, bu gereksinimleri karşılamak için iş faaliyetlerini değiştirmek gerekebilir. Köye ve tanıttığım tüm müfredat olasılıklarına gerek yoktur. Köy içeriğinden seçilebilecek birkaç kuruluş örneği aşağıdaki gibidir:

1. Biz soğuk havalar için çok özel yünler üreten nadir bir koyun türünün üreticisi kadın ve erkek çobanlarız.
2. Boyama, tıbbi ve kozmetik amaçlar için tohum topluyor ve kurutuyoruz.
3. Ordu, donanma, hava kuvvetleri, hemşireler, inşaat işçileri vb. için üniforma yapmaya yarayan özel kumaşlar üreten bir dokuma tezgahı işletiyoruz.
4. Bir deprem sonucunda ortaya çıkmış bir tapınak alanında çalışan bir grup arkeologuz.
5. Biz sanat eserlerini restore ediyoruz. Uzmanlık alanımız geçmişte ve günümüzde savaşlarda zarar görmüş ikonaları restore etmek.
6. Uzun bir tarihi olan kasabamız için arşiv oluşturmak üzere, yaşayan insanların hatırladıkları hikayeler konusunda uzmanlaşan bir yayıneviyiz.
7. Müşteriler için her türde mezar taşı ve anıt yapan taş ustalarıyız.

Her yedi kuruluşun da çok özel çalışma/müfredat alanlarına gireceğini hemen göreceksiniz. Bir kuruluş seçerken öğretmen sınıfları için hangi müfredat alanlarını açmak istediği konusunda oldukça açık olmalıdır. Açıkçası, her kuruluş farklı durumlarda geniş bir yelpazede konuşma, okuma ve yazma içerecektir. Bu nedenle dil temeli endemiktir ve ne olursa olsun kuruluş işinden sürekli olarak ortaya çıkacaktır. Bunu doğrulamak için aşağıdaki tabloya bakınız.

Öğretme modları	Baskın öğretmen rolleri	İletişimde öğrencilerin rolü	Baskın iletişim formu
Geçiş eğitimi	Değerlendirme+ yargılama	Öğretmene yapılan işi sunma	Değerlendirme için en iyi nihai taslağı sunmak.
Drama çerçevesi Uzman mantosu yaklaşımı	İştirak etmek + katkı sağlamak	Arkadaşlar ve öğretmen ile işbirliği yapmak	Birbirine açıklamak.
Sorarak öğretme metodu	Cevap vermek, dinlemek ve anlamak	Arkadaşlar ve öğretmen ile paylaşmak	Olayları araştırmak.

Yaratıcı drama çerçevesi sınıf ve öğretmen, işlerini ileri götürmek ve müşterilerini birleştirmek için sürekli olarak bilgi paylaşımlarını ve birlikte tartışmalarını gerektirmektedir. Bu, işi anında sınıf işinin ötesinde sosyal bir gerçekliğe doğru hareketlendirir – çocuklar ve öğretmen bunun kendi icatları olduğunu bilse dahi-. Bu nedenle sıklıkla şunları söylerler, “okulda daha önce hiç bu kadar çok çalışmadık” ve ”gerçekten önemli olduğunu hissettik”. Şimdi sınıflarda kimin gücü taşıdığına dair aşağıdaki tabloya bakınız. “Manto” gücü değiştirmektedir.

	Öğretmenlerin iletişim kontrolü	- çeşitli güçleri vardır!	
Öğrencilerin bilgileri ve kabiliyetleri	İletişimi içeren sosyal bağlantı İletişim sistemlerinin kullanımı	Öğrencilerin öğrenmek için stratejiler kullanması	Olası öğrenme türleri
	Öğrencilerin kendi rolleri ve öğretmenlerinin rolleri üzerindeki beklentileri.	- Değişime açık mı?	

Şimdi modeldeki 3. daireyi inceleyin: işte bir amaç duygusu oluşturmak. Bu kısmen ilk görevler ile başarılıdır. Kuruluşların işleri yapma yollarını ve ani amaçlar için hareketlerini hatırlayınız. Bu, sınıfın “hatırladığı” anlamına gelmektedir (çoğunlukla duvar şemaları, ders kitapları, bir öğretmenin alanı). Bunların iş bildirilerinin ortaya çıkması gerekmektedir: örneğin kuruluşumuza isim vermek ve insanların bizi bulabilmesi için kamusal işaretler yaratmak konularında karar almak. Fabrikanın farklı işlerinin yapıldığı alanların işaretlenmesi gerekmektedir. Sayfa 32’de sıralanan farklı kuruluşlar için sınıfınıza koyacağınız işaretleri gözden geçiriniz. Sınıfta gerçekte az alan olsa dahi, işaretler yaratmak zihinsel alanlar oluşturmaktadır. Öğretmen bu zihinsel alanın oluşumunu etiketlerin yerleştirilmesi sırasındaki dil kullanımı ile teşvik eder. Kongre atölyesi ve şişelenmiş su kuruluşu aşağıdaki işaretleri kullanmıştır.

1. “bilgisayar odası”.
2. “alınan sipariş dosyaları” “ gönderilen siparişler-acil”
3. “kaza defteri ve ilk yardım kutusu”
4. “personel üniformaları için çamaşırhane” “kurutma rafları”
5. “başlıklar ve eldivenler” deposu + “atık çöpleri”
6. “ayakkabı”(sadece fabrikada giyinmek üzere) deposu.
7. “içeri” ve “dışarı” işaretleri – tüm işçiler uymalıdır.
8. “konuk ağırlamak için resepsiyon masaları ve kahve/çay/meşrubatlar”
9. “yük kamyonu park alanı” (sevk edenler)
10. “yük kamyonu park alanı” (boşaltanlar+dönenler)
11. “şişeler için steril alan”
12. “şişe yıkaması” kurallar güvenlik için tüm zamanlarda geçerlidir.

Bunlar görevleri yapmak, sonrasında zihinsel alan bölgelerini seçmek için görevler arasında tartışmaktır. Öğretmen burada hevesli ses olarak faaliyet göstermektedir, planlamayı paylaşır ama aynı zamanda tam faaliyette olan fabrikanın da ilk sinyali vermektedir. Örneğin:8 numarayı yerleştirirken “müşterilerin gerçekten de rahat etmelerini sağlayacağız, öyle değil mi?” veya 7 numara, bu çok fazla yıpranma yaratacak çünkü hepimizin ne zaman girip çıktığımızı bilebilmemiz için işareti sürekli hareket ettirmemiz gerekecek. Ve “belki de rahatsız edilmek istemediğimiz zamanlar için bazı işaretler kullanmaya ihtiyacımız var.” Bu sonuncusuna çocukların araştırma yaparken veya sıralarında dikkatlice yazı yazarken koymayı istediklerini ve bunun için yetkili hissettiklerini fark ettim.

Kuruluş, gösterge işaretleri yerleştirilir yerleştirilmez başlayabilir, çünkü çocuklar şimdi yapmak istedikleri işleri seçebilirler! Öğretmen burada yoğun olarak işçileri işlerine bağlamakla uğraşmaktadır, onlara işlerin nasıl yapılması gerektiğini GÖSTERMEZ! Bu aşamada “işçiler” ortaya çıkar ve sorun yaratmaya başlarlar. “Lastik eldivenlerin tamamı kullanıldı”. Öğretmen durumu asla çözümümez, onun yerine birisi soruna çözüm bulsun ve hepsi sorun ortaya çıkmadan önce ne yapıyorlarsa onu yapmaya devam etsinler diye sorun herkese duyurulur. Çocuklar yetişkin ve sorumlu olma gücünü edindikleri için bu, derin canlandırma olmaktadır. Sosyal sağlığı düşük veya öğretmene bağımlı bir sınıf, işaretin önceden öğretmen tarafından hazırlanmasına ihtiyaç duyacaktır. Daha olgun bir sınıf işaretleri süreç içinde yapabilir. Uzman Mantosu sürekli olarak normal sınıf gereçlerini –kurşun kalem, tükenmez kalem, yazmak için kağıtlar, tasarım ve bildiri hazırlamak için boyalar- gerektirmektedir. Cetveller, makaslar, yapıştırıcılar ve kartvizitlere gereksinim olacaktır. Her öğretmenin, ne kadar aktivite ve şaşkın görünmeyi hoş göreceğine dair bir rahatlık alanları olacaktır. Bazı öğretmene dayalı sınıflar ilk baştan bazı kurallara gereksinim duyarlar. Zaman içinde öğrenciler bir kuruluşu işletmek için gereken “karşılıklı fedakarlık” davranış serisini çözerler, yani onlara inanır!

Kongredeki ilk atölyede, öğretmenlere şişeleme tesisimizin gerektireceği zihin alanlarını yaratabilmeleri için belirli görevler verdim. Üç grup A işi ile ilgilendiler –şişelenmiş suyumuzu sattığımız tüm müşterilerin listelenmesi: yakın olanlar her müşteriye ne kadar süre tuttuğumuzu göstermelidir: kullandığımız konteynırların ebat ve şekilleri ile müşterilerin isim ve adreslerinin seçilmesi.

B- firmada kullandığımız tüm mektup kâğıdı, fatura kâğıtları, siparişler ve post-it’lerin tümünün üzerine yazılacak isimimiz ve başlıkların tasarlanması. Bu, ürünlerimizin halka açılması ve işçilerin kimlik kartları için kullanılan reklam ibaresini içermelidir.

Yukarıda sözü edilen A ve B, şişe suyu işine başlarken kullanabilecekleri bazı ilk görevler olarak öğretmenlere tanıtılmıştır. Bu, küçük öğrenci grupları ile yapılabilir, ancak seçim tam kapsamlı toplantılarda elde edilebilir ve bu zamanlar, kalite, sorumluluk ve etiğin dolaylı olarak öğretmen/yönetici tutumu ile tanıtıldığı zamanlardır.

Grup 3’ün çeşitli tarzlarda yazım gerektiren farklı bir görevi vardı. Atölyenin, kuruluşun sınıf alıştırmalarından ziyade doğal olarak yazma fırsatları yaratabileceğini görmesi için bunu seçtim. ‘Manto’ işinde her şeyin okul dışındaki yetişkinler dünyasında –gerçeklik kültürü- kullanılan önemli bir amacı olduğu görülmektedir. Yani grup 3 bilgi ve uygulama ile yüklü olan köy içeriğini yönlendirmek (şifresini çözmek) zorundadır. İçeriği okudukları için, şişeleme firmasının gereksinim duyacağı uygun şekilde ve değişik açılardan yazım örnekleri üretmeleri gerekmektedir.

1. Deprem ve oluşabilecek değişiklikler hakkında gazete raporu – arkeolojik ilgi veya medya merakı; bunun tonu “bizim kendi muhabirimizden” şeklinde olacaktır.

2. Köylülerin tutumları ve firmanın teknik olarak nasıl işlemesi gerektiğine dair bazı erken görüşler ve köylülerin fikirleri ile ilgili belirli bir rapor.

3. Bir bilim adamı köyde kaldıktan ve günlük buluşmalarda köylülerle konuştuktan sonra, şişeleme firmasının yöneticilerine hitap eden, “halka duyurma” amacı olmayan ve özel bir görüşünü içeren bir kişisel mektup.

Öğretmenler bu üç parça yazımın hepsini yaptılar, fakat firmadaki yatırımları gereği bunları çocuklar yazmalıydı! Bu görevleri atölyede ilk kullanmamın amacı, öğretmenlerin en faydalı olduğunu düşündüğü zamanlarda, öğrencilerin yapabileceği geniş bir görev yelpazesi göstermekti.

Açıkçası üç yazım deneyimi, şişeleme firmasının faaliyetlerini (iş tesisinde ilgilenilen farklı aşamalar, bilimsel testler, şişe şekilleri, etiket dizaynları, fatura hesapları, notlar aracılığıyla müşterilerle buluşma, telefon konuşmaları, e-mailler, sürücülerin teslimat için kullandığı notlar vs.) kurduğu noktada kullanılabılırdi ve şimdi, işlerinde işlenecek yeni bir su arzı açma zamanıdır.

Kuruluşları oluştururken iki öge önemlidir. Bunları tüm sınıflara özellikle öğretiyorum.

Yaratıcı drama gözleri	Çıkarımları
Gerçek şeyleri gören gözler ve şeyleri hayal edebilen zihin gözleri vardır. Aslında gerçek olmadıklarını biliriz, fakat bunları yaptığımız her şey doğruymuş gibi hissetmemize yardımcı olmaları için kullanabiliriz. Öğrenciler “bu doğru mu?” diye sorduklarında yanıtım “gerçek gibi doğru değil ama hepimiz onun doğruluğu konusunda anlaşıyorsak doğru”. Çocuklar bunu her zaman anlarlar.	Her sahne sadece onu yapmaktan daha çok anlam ifade edecektir – her olay: sonuçlarını doğurur –örneğin: Şişenin içindeki su –olayı Olası sonuçlar: içerikleri içinde tutar. İçindekileri güvenle korur: birisi onu yaptı: Yapım için materyaller kullanıldı: bir amaç için tasarımılandı: satın alındıktan sonra açılması ve kapanması gerekir: Maliyetini aşacak fiyatta olmalı vs.

Çocuklar bunları bir kez anladıklarında, öğretmenler bunları kalite ile ilgili hatırlatıcılar olarak ve kurgusal kuruluşa yapılan sosyal girişi korumak için kullanabilirler. “Yaratıcı drama gözlerimizi takınacağız ve şimdi şişeleme firmasında çalışacağız” ve “bu olayda sonuçları gerçekten dikkatlice değerlendirmeliyiz”.

Atölye 1. öğretmen düşünceleri ile açılmıştır:

Drama gözleri / çıkarımları:

Tarz farklılaştırması gerektiren yazım olanakları:

Sanat- şişe şekilleri, etiketler, harfler tasarlamak:

Bilim: Hacim ve kutu/şekiller, sevkiyat için güvenli materyaller

Müşteriler: bazıları telefon konuşmaları, mektuplar, e-mailler ile temsil edilir (Bunlar dikkatli dinleme, şifre çözme, şifreleme, cevap vb. gerektirmektedir)

Menzil noktaları, köy yükseklik haritası vs. üç saat sonra katılımcıların Atölye 2'ye devam edebilmeleri için hazır bulunmalıdır:

- a) Daha ileri çıkarımlara neden olmak için, öğretmen cevapları ile birlikte bir müşteri listesi.
- b) İlk müşteri listesi ve daha sonra gözden geçirilecek çıkarımları.
- c) Arıtılan su için zihin alanları tasarımları.
- d) Logo ve misyon dizaynları

İkinci atölye öncelikle bu materyallerin gözden geçirilmesini ve daha sonra köyün öyküsünün içeriğini iyice okuduktan sonra köyün ikonik bir temsilini içermektedir.

Drama sosyal bir sanattır – amaca odaklanmış etkileşim içerir. Bir öğretmenin sınıflara fikir birliği elde etmeleri için çeşitli yollarda yardımcı olması gerekmektedir. Bruner 3 aşama belirtmektedir-

simgesel (resimsel, görüntüler)

sembolik (konuşma, tarif etme, yazma) ve ifadeye yönelik (“-mış gibi” davranışını sahih bir şekilde hareketle göstererek oynamak).

Öğretmenler bu atölyede bu üç şeklin hepsine, köyün bir yer: köyün bir topluluk: ve köylülerin bireysel yaşamlarının bütünsel bir yapısını oluşturmak için aktif bir şekilde katılım sağlamışlardır. Ve bunların üzerinde işbirliği ile çalıştılar. Kullanılan metodlar şu şekildedir. Mekânı inşa etmek için geniş bir yatak örtüsü takımı, gazeteler, gökkuşakları, kartlar, post-it notları kullandılar. Ayrıca su, tepeler, vadiler, koyunlar gibi bireysel öğeler de kullandılar! Tapınak, kilise, yollar, evler, patikalar da yapıldı. Bunların yanı sıra, deprem olduğu an da bulunmasını istedikleri yerlere kesilmiş şekiller de eklediler.

Bu simgesel aşamaydı. Her şey yerine yerleştiğinde toplamı incelendi ve üzerinde fikir birliğine varıldı.

İkinci aşama sembolikti. Yerdeki her kağıt şekil onu kesen kişi tarafından sahiplenildi. Aralıklarla, her biri diğerine “yer sarsıldığında ben şunu yapıyordum” diye anlattı. Bunlar gizli olarak ifade edildi. Daha sonra iki kişi bir diğerinin onlara ne anlattığı konusunda konuştular. Bu tür bir çalışma öncelikle “anlatma” görevini korur ve herkese duyurulduğunda ve başkası tarafından konuşulmaya başladığında bir kişilik kazanmış olur. Her bir kişi öyküsünü kısaca anlattı, daha sonra başka biri tarafından öykülerinin herkese anlatılmasını dinledi. Böylece her köylü kendi arazisine ve hayatlarına yerleştirildi. Bu ilk sembolik sunum olmaktadır. Şimdi kurulmuş olan köy bir yerdir ve insanlar kâğıt şekiller ve öyküleri ile hatırlanmaktadır.

Bir sonraki şekil deprem anılarını içermektedir: aynı prosedür kullanılmıştır ancak belirli tanıtım aşamaları üzerinde ısrar edilmiştir, sözgelimi “...asla unutamayacağım” sözünün arkasından kişilerin seçtikleri belirli anılar. Verilen bir örnek şudur “kuyunun içindeki su birden yükseldi ve ayaklarımın üzerine ve kuyunun etrafındaki taşlara döküldü. Ve ben düştüm”. Böylece ilk hatıralar yazım için kullanılabilir, örneğin köy arşivlerindeki bir koleksiyon veya

köyün dışında yaşayan aile ve arkadaşlara “postalanmaya” hazır kişisel mektuplar. Diğer sınıflardaki çocuklar yanıtlar yollamalıdır.

Son olarak bu atölyede insanlar küçük gruplar oluşturdular ve bir “fotoğraf anına” dönüştürülmek üzere bir olay seçtiler (öykülerin içinde geçenlerden tabii ki). Bir örnek şu olabilir:

- a) Kaynak yükseldiğinde ayakları ıslak olan bir kadın.
- b) Kuyunun yanında elindeki maşrapayı doldurmayı bekleyen bir kadın.
- c) Kuyudan su içmeye gelen bir çoban.
- d) Irmağın kenarında çamaşır yıkamak için gelen bir insan.

Bu görev katılımcıların kendi hayatları ve “güdülerinin” derin değerlerini hızlıca fark etmelerine olanak vermektedir. Fotoğraftaki her bir kişinin 5 küçük kâğıt parçası ve 5 ataça gereksinimi vardır (post-it notları da kullanılabilir ancak 5 parça kâğıt hala gerekmektedir). Her kâğıt parçası 1-5 arası numaralandırılır.

Kâğıt No1. Kâğıdın üzerinde şu yazmaktadır.

“Ben bunu yapıyorum”
1.

No2: Çünkü – motivasyonum şudur...

No3: Yatırımım (benim için neden önemli) şudur:

No4: Bunu şuradan öğrendim...

No5: Hayat böyle olmalı.

Grup fotoğraf anı (ama herkesin olduğu pozisyonu gösteren) oluşturur.

Herkes sırayla ne yaptığını anlatır ve Kâğıt 1’e yazarak gömleğine iğneler. Bu, herkes beş kağıdı diğerleri tarafından görülebilecek şekilde giyinene kadar devam eder. Böylece her “fotoğraf” ayakta duran grupla ilgili herhangi bir konuda daha fazla bilgi almak isteyen iş arkadaşları tarafından ziyaret edilebilir. Bir örnek resimdeki her insanın yaşam tavrı ve işini göstermek için yeterli olacaktır. Örnek olarak d)’yi alalım.

1. Ben bunu yapıyorum – kirli çamaşırlarımızı suya getiriyorum.
2. Çünkü – kıyafetlerimizle ilgilenmek ve korumak hoşuma gidiyor.
3. Yatırımım şudur – iyi bir ev idaresi sergilemek.
4. Bunu şuradan öğrendim- annem ve onun annesi.
5. Yaşam nasıl olmalı – benim topluluğumda saygı duyulmak için, standartlara sahip olmanız gerekir.

Atölye 2’nin sonunda: Grubun karar verdiği ve üzerinde anlaştığı gibi yerleştirilen ve gösterilen öyküleriyle, tamamlanmış bir köy var: Köylüler şekilsel olarak temsil edilmektedir (kâğıttan kesilerek) ve deprem olduğunda neredelerse tam olarak oraya yerleştirilmişlerdir.

Gruplardaki birkaç köylü ‘fotoğraf’ durumlarında kendi değerlerini yarattılar.

Atölye 3’te gruba devredilecek olan şişeleme firması kuruluşunun materyallerinin yanı sıra, tüm bu açıklama mevcuttur.

Bu , atölyede öğretmenin müfredat işi için zorunlu olan çalışmayı doldurmasına ve kuruluş ilerledikçe gerekli olacak ‘diğerleri’nin varlığını yaratması için kaç tane yol olabileceğini göstermek istedim. “Diğerlerini” göstermenin en az 33 yolu vardır. Bu yollara roller diyeceğiz. Herhangi bir kuruluşu yürütürken, sınıftaki öğrenciler ve öğretmen/yöneticinin aynı bakış açısını taşıdığını hatırlayınız: saf kaynak suyunu toplayan, işleyen, test eden, şişeleleyen ve müşterilere sevkini yapan bir firmanın çalışanlarıyız. Benzer kuruluşlar, firmayla ilgilenebilecek müşteriler veya diğer bireylerle ilişki halinde olmalıdır, böylece anlaşmamız süresince bu roller ortaya çıkmak zorundadır. Bunu yapmak için öğretmen benim ‘toplantı’ olarak adlandırdığım yöntemi kullanabilir. Yani katılım gösteren herkes bir şekilde “bir başkasının” temsil edildiğini ve mevcut durumu etkiliyor olduklarını kabul edecektir. Çocuklar ve öğretmenin, bölümde olanaklı hale gelen sözleşmenin sınırlarını daha çok anlayabilmesi için, toplantılar gruplandırılabilir. Kuruluşların “işçilerini” müfredat çalışmasına girmeleri ve işyeri topluluğuna katılmaları için geliştirmeleri ve zorlamaları, öğretmenin uygun bölümler bulması ile gerçekleşir. Öğretmende hazır olan “sesleri” hatırlayınız.

1. İşleme sürecinde kuruluşun personeli ile birlikte çalışan yöneticinin sesi. Bu durumlarda gerçek şeyler yapılmaz –hepsi drama bakış açısı içinde yapılır, böylece anlaşma gereği gerçek gibi hissedilir. Bir ziyaretçi bunu derin canlandırmada tecrübe eder. Çocuklar iş ile ilgili olarak enerji ile hareket eder. Şu örneği gözden geçiriniz. Sınıf ve ben ünlü İtalyan dans eden atlarına bakıyorduk, yani onları halk önünde yapılan o ünlü gösterilerinden birine hazırlıyorduk. Sınıfımızdaki tek gerçek nesne “KİMLİK OLMADAN GİRİLMEZ” yazan bir bildiri ve sınıfın çeşitli yerlerine konulmuş atların isimleriydi. BEAUTY, BIG BEN, ORESTES vs. Öğrenciler Lippizanis’i (bir at türü) araştırdılar, hikayelerini okudular ve bir tanesini kendi kişisel sorumluluklarına “aldılar. Atların battaniyelerini ve gösteri için hazırladıklarında kendilerinin nasıl kıyafetler giyeceklerini biliyorlardı. Böylece azimli bir şekilde evlerimizi hazırladık. Ben her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol eden yöneticiyim. Öğrencilerin kafalarında ve ellerinde yıkadıkları, fırçaladıkları, kaşağıladıkları, gözlerini temizledikleri, nallarını kontrol ettikleri, temizledikleri ve gösteri zamanından önceki tören için hazırladıkları büyük atları var. Bunun gerçekmiş gibi hissedilmesini sağlayan, birbirimizle hazırlığın detayları hakkında konuşmamızdır. Bu aktörlerin tiyatrodan davrandıkları gibi bir rol yapma davranışı içermez – sanki her şey gerçekmiş gibi davranmak demektir. Bazı öğretmenler bu çalışma yolunu ilk başta utanç verici bulurlar, çünkü bu normal öğretmen davranışını değiştirmektedir. Uzman Mantosu sistemini kullanırken bu, öğretmen/sınıf ilişkisindeki en önemli değişiktir.

Bu örnek iki öğretmenin “seslerini” göstermektedir. Canlandırmaya katılmak ve mevcut en iyi materyal kaynaklarını yönetmek. Bu noktada öğretmen ve çocuklar kuruluş işinin dışında birlikte ciddi inceleyiciler olarak çalışırlar. Araştırma zamanlarında çocuklar nasıl dikkatli notlar tutulduğunu, çizim yapıyorlarsa doğru olması gerektiğini öğrenmelidirler. Her yazım en yakın doğrulukta yapılmalıdır. Bir bilgi indeksi kartı yapılacak ve iş geliştikçe içine ekler yapılacaktır. Araştırmanın bu zamanları normal ortalama sınıf çalışması gibi görülebilir. Farkı, sonradan kuruluşun işleyen zamanlarına transfer edilecek enerji ve sorumluluktur.

Öğretmenin sınıf için veya sınıfla birlikte kuracağı belirli bölümler yoluyla herkesi derinleştirmek ve zorlamak ve böylece işteki etik ve sosyal öğelerin ortaya çıkarmak için ihtiyaç duyduğu “diğerleri” üçüncü sestir. Toplantılar bunu elde etmeye yarar ve bunları kullanarak öğrenilenleri birbirine bağlar. Bu, Uzman Mantosunda çocuklar tarafından tecrübe edilen büyük değişimdir. Herkes yetişkin olma fikrine ilgi duyarak daha talepkar olan ilgi, öğrenme, merak, sorumluluk, katılım, endişe ve sonunda üretim saplantısı seviyelerine doğru harekete geçer. Çocuklar evde işleri hakkında konuşurlar. Aileler çocuklarına farklı bir şey olduğunu fark etmeye başlarlar. Çocukları işlerini ciddiye aldıkları için, aileler de kendilerini işin içinde hissederler.

Aşağıdaki toplantıları çalışırken, simgesel olan ve “diğerlerini” temsil eden gösterimler için etkileşimle yapılmış olan simgesel gösterimlerden hareket etmiş olduklarını göreceksiniz. Daha sonra sembolik nesneler kullanılır ancak bunlar hala insan şekli ile ilişkilendirilmektedir. Bir sonraki grupta “diğerleri” bir kişi hakkında okuma yapan veya arkalarında bıraktıkları sözleri okuyan birisi tarafından temsil edilir. Daha sonra insanların raporları gelir. Sonra mektuplar insanları temsil eder, bu aşamadan sonra da “diğerlerinin” sesleri onları var eder ve sonunda diğerlerinin tüm sembolleri katılımcılar için onları “mevcut kılar”.

Bu toplantılarda gerçek bir kişi orada olabilir.

1. Rol aslında doğal ancak belirgin bir şekilde yanıt verme ve alma davranışını sunar.
2. Film şeklinde şekillenmiş olması dışında aynısı. Yani insanların bakmaya hakları var ama giriş yapamazlar. ‘Film’ durdurulabilir ve tekrar başlatılabilir.
3. Rol bir ‘kukla’ sunar. Konuşturulabilir, yürütülebilir ve hatta şekil vermek için yeniden yontulabilir.
4. Aynısı, fakat kural ile kukla yaşamış-gibi bir yanıt verebilir ve sonra tekrar kuklaya dönüşür.
5. Bir insan portresi rolü. Üç boyutlu değil, ancak diğer tüm yollarda kuklanın aynısı.
6. Sınıfın söylediklerini duymak için harekete geçirilmiş bir portre veya kukla rolü. Bu da dilin titiz kullanılmasına neden olur.
7. Yukarıdaki gibi bir rol, ama sadece konuşmak için hareketlendirilmiş, hareket yeteneği yok.
8. Resimde çizilen rol: gerçek yaşamdan alınmış, bir rol yansıması, resim, fotoğraf veya çizimden. Bu, bir sınıfın hazırladıklarını ve hazırlanan çizimleri içerir.

Bu toplantılarda şekiller sınıf ve öğretmenin bir arada çalışması ile hazırlanır.

9. Yazı tahtası üzerine birini önemli bir şey yaparken gösteren bir çizim.
10. Birisinin yapay bir tasviri. Örneğin sınıf tarafından dedektiflermişçesine, tanık ifadelerine göre çizilen suçlu resmi gibi bir resim yapılması.
11. Aynısı, önce yapılan hariç.
12. Rolün (gerçek) giysi ile gerçek boyutlu bir modeli (karton). Örneğin müzede veya satış odalarında gibi ‘şekillendirilmiş’. ‘Bu, Florence Nightingale’in Kraliçe Victoria ile Scutari sonrasında buluştuğunda giydiği elbise’.

13. Aynısı, sadece sınıf modeli bu olayların olduğu gün ‘nasılsa’ öyle görmek için giydirir.

14. Bir insanın giysileri dağıtılır ve bozulur. Örneğin bir serserinin görüntüsünden kalanlar veya bir cinayetten veya otoyoldaki bir kaçış durumundan.

15. Nesnelerin insanların ilgilerini temsil etmesi. Bu, yukarıdaki gibi işler, fakat daha özel şeyler görüntüden ziyade endişeleri belirtebilir. Örneğin bir Borgia yüzüğü bu konuya örnek olarak gösterilebilir.

Tüm toplantılar öğretmenlerin konuşmalarının işbirliğine yönelik olmasını gerektirir, ancak “bu kuruluşu nasıl kullanacağız” konusuna değinmesi de çok önemlidir.

Bu toplantılar bir “başkasının” varlığını yaratmak için, bir danışman veya yorumcu kullanırlar.

16. Bir insan hakkında diğeri tarafından doğal bir havada yazılan defter. Sözgelimi, “Aslında onu son gördüğümde iyi görünüyordu. Yanlış bir şey olduğunu hiç düşünmedim.”

17. O insanın ağzından yazılıyormuş gibi yazılan ama başkası tarafından okunan bir kişisel yazım defteri. Sözgelimi bir günlük...

18. Şimdi yazdıklarını diğerlerine okuyan bir kişinin defteri, sözgelimi kanıt veren veya itiraf alan bir polis. Rol konuda mevcuttur ama yazımı bir yazarın yapacağı gibi yapılmıştır.

19. Bir kişinin bir başkası hakkında yazdığı ve bunların dışındaki bir kişi tarafından okunan bir defter.

Bu toplantılar geçmiş bir olayı hatırlar veya yeniden canlandırırlar.

20. Bir insanı işe yakınlaştırmak için, onun hakkında anlatılan bir öykü, sözgelimi ‘Onu bir kez kasayı açarken gördüm. İnanılmaz bir performans gösterdi. Yine de bize yardımcı olması konusunda emin değilim.’

21. Otorite veya tören ile resmileşmiş bir olayın raporu. Sözgelimi, savaşta ölümden sonra madalya sunulmasına dair bir mertlik/cesaret defteri.

Bu toplantılarda ‘diğerleri’ arkada bırakılan mektuplar sayesinde oradadırlar, örneğin bir kişinin vasiyetinin aileye avukat aracılığıyla okunması gibi.

22. Yazarının sesinden okunan bir mektup. Bu sözcükleri bildiren herhangi bir ses değil, belirli bir duruşun emanasyonudur. Aynısı, ancak mektup onu yazan kişiyi portrelemek gibi bir çaba taşımayan bir diğeri tarafından, yine de his ifade ederek okunur. Duygusuzca okunan bir mektup. Sözgelimi, resmi bir durumda kanıt veya iddianame olarak okunan mektup.

Bu toplantılarda insanlar diğerlerinin seslerinde duyularak “mevcut olurlar”.

25. Bir insanın sesi diğeri ile resmi bir dilde konuşurken duyulur, yani doğal bir ton kullanılır.

26. Aynısı, ancak resmi dilde.

27. İnsanların görülmediği bir diyalog duyulur. Casuslukta olduğu gibi, temkinli şekilde başkalarının gizli konuşmalarını gizlice dinlemek.

28. Bir başkası tarafından yazılan ve üzerinde konuşulan bir diyalogun raporu.

29. Ayrı ayrı ‘bölümleri’ okuyan iki kişinin diyalogunun raporu.

30. Tesadüfen duyulduğu rapor edilen bir diyaloga ait özel bir okuma.

Bu toplantılar sunum için gerçek nesnelere gereksinim duymaktadır.

31. Kriptik kodlu bir mesajın bulunması. Örneğin serseriler veya casuslar.

32. Bir insanın imzasının bulunması. Örneğin, yarısı yanmış bir kâğıt.

33. Belirli bir insanın nişanının keşfedilmesi. Örneğin, Scarlet Pimpernel’e ait özel işaret.

“Diğerlerinin” temsili ile getirme yolları, olaylar buna dayandığı için öğrencilerin o kişiyi anlama gereksinimi ile bir yatırımları olmasını gerektirir. Bu asla tesadüfi veya arızî değildir. Herkesin “diğerlerinin” varlığının önemini kuruluşun bir parçası olarak tanımları gerekmektedir.

Üçüncü atölye bu “diğerlerinin”, öğretmenlerin onları gelişim halinde görebilmeleri için nasıl çok önemli hale geldiklerini açıklamaktadır. Rol içindeyken gerçekleşen tüm karşılaşmalar (öğretmenin diğerleri veya işe kısa süreli katılan kişileri – iş arkadaşları veya toplantılarla temsil edilen diğer kişileri- temsil ettiği roller) münferit öğrenme için seçilen, öğretmenin sınıfın baş etmeye hazır olduğunu düşündüğü özel bölümlerde gerçekleşmektedir. Manto işinde öğretmen, üzerinde anlaşılmış bir bağlantı olmadığı sürece, sınıfı ASLA aldatmaz veya sürprizler yapmaz. Öğretmen her zaman neden böyle bir bölümün seçildiği konusunda dürüsttür ve açıktır. Bu yolla çocuklar faaliyetin içerdiği tüm öğretiyi tanımaya gerçekten katılım sağlarlar. Antisosyal davranış azalır ve kendini denetleme ve işbirliği gelişir. Sosyal ve akademik öğrenme görünmez bir yolla ilerler. Kuruluşun değişik yönleri ile ilgili büyük miktarlarda iş üretilmiştir ve referans için dosyalanmalıdır. Gelişmeleri, gerçek dünyada yaşamak için sosyal ve akademik öğrenmeyi anlamlı hale getiren bir tür pembe dizi gibi görün.

Üçüncü atölyede katılımcıların tümü Kaynak Suyu Firmasında sorumlu olacakları görevleri seçtiler. İşlerini yapmaya koyulduklarında, yaşlı bir insan iş başvurusunda bulunursa ne olabileceğine dair bir sözleşme yaptım. Bu nedenle, öncelikle diploma gerektiren oldukça fazla nitelik isteyen bir iş tanımı yarattık. Sosyal problem aslında başvuran kişinin ilanı yapılan işe uygun olmamasıydı. Çalışanlar çeşitli yanıtlar ürettiler. Bazıları sert ve hafife alan, diğerleri canayakın tavırlar gösterdiler. Durumdan “Dorothy”e eğer uygun bir pozisyon açılırsa kendisine haberi vereceklerini söyleyerek uzaklaştılar. Bu, sınıfın karmaşık ve garip bir durumla başa çıkabilmesi için nasıl bir sözleşme yapılabileceğinin bir örneğidir. Bu, öğretmenin rolüdür. İşe başvuran hanım ayrılır ayrılmaz, Dorothy tekrar öğretmen/yönetici oldu ve “ilan verdiğimiz pozisyona başvuran oldu mu” diye soruyordu. Anında çalışanların “Dorothy” ile karşılaşmalarında yaşadıkları ona anlatıldı. Çocuklar öğretmen davranışındaki bu tür değişimlerden dolayı asla şaşmazlar. Ne kadar faydalı olduğunu anlarlar. Böylece Dorothy (bir “diğer”) 1 nolu toplantıda meydana çıkmıştır. Şimdi 4 nolu toplantının düşünceleri nasıl derinleştirebileceği ve genişletebileceğini görünüz. Öğretmen Dorothy’i kukla olarak kullanmaktadır –yani, arkası duvara dönük şapka, palto ve çanta giymektedir. Çalışanlar şişeleme tesisinde işlerine devam ederlerken onları sessizce izler. Çalıştıkça bir önceki karşılaşma hakkında daha bireysel düşünmeye başlarlar ve düşüncelerini post-it kâğıtlara yazarlar ve Dorothy’nin ayaklarının çevresine yere veya açık çantasının içine koyarlar. Öğle yemeği arası gelir ve tüm çalışanlar şimdi arkaları kuklaya dönük olarak yemeklerini yerler. Yemek sırasında Dorothy’nin tek başına notları okuduğunu ve onlara yanıtlar verdiğini duyarlar,

böylece onun bakış açısı hakkındaki anlayışları genişler. Öğretmenin Dorothy olarak bir amacı olabilir (örneğin boşanmış bir kadındır, işe gereksinimi vardır, çok az eğitimi bulunmaktadır, çocukları uzaktadır ve evlidirler, vs.).

Fakat çocukların hem şişeleme firması hem de Dorothy'nin faydasına olacak diğer yönleri ve olası çözümleri düşünmeleri için, bu parametrelerin içinden dürüst olarak yanıt vermelidir. Manto işinde sihirli bir mutlu son yoktur –hepsi ikilemleri gerçekçi olmayan bir yöntemle temizlemek yerine süreç boyunca çalışmalıdırlar.

4. toplantı bölümünün sonunda öğretmen/yöneticiyle birlikte istihdam bulunabileceğine karar verdiler. Böylece Dorothy işgücüne katıldı. Atölye grubu birlikte deneyebilecekleri diğer toplantılara baktılar – Dorothy düşüğünü anlatan bir mektup yazdı – 25 yıl öncesinin basit bir öyküsü Mektuptaki bozulma kullanılarak birlikte bir düşün fotoğrafı oluşturuldu. Hala şişeleme fabrikasında işçiydiler fakat Dorothy'nin öyküsü ile o kadar ilgilenmişlerdi ki onun hayat deneyimlerini hatırlamak istiyorlardı. Öğretmen/yönetici ve bütün grup şimdi Dorothy'nin yaşam öyküsünü resimlerle canlandırmakta aynı zamanda yaşlı insanların anlatacak ilginç öyküleri olduğunu fark etmekteydiler. Öğretmenler bir sınıf çocuk olmuş olsaydı, bu çocuklar için yaşlı bir insanla drama içinde gerçek bir ilişki kurma fırsatı olurdu. Fotoğrafları yazmak, 5 numaralı kuralı çok farklı bir kurala kaydırmak için öğretmenler 15'i denediler. Dorothy'nin iş sandığını oluşturdular ve hayatında onun için önemli olduğunu düşündükleri herşeyi bu sandığa koydular. Küçük bir öğrenci grubunun Dorothy'nin sandığını yapması ayarlanabilirdi. Sandıkla çalışmak hafızanın önemini anlamalarını ve nesnelerin sahipleri için nasıl birer sembol haline gelebildiğini fark etmelerini sağladı.

Dorothy rolü aynı zamanda okullarda büyük sorun olan zorbalığı incelemek için de kullanılabilir. Sınıf Dorothy'e iş yerinde kimin zorbalık yapacağına karar verir ama bunu canlandırmaz. Böylece Kural 17'yi kullanırlar-Dorothy'nin işe gelmediği bir gün önlüğünün cebine bakarak günlüğünü ya da mektubunu bulmak ve zorbalığa maruz kaldığını fark etmek. Ne yapabilirler?

Atölyede denediğimiz kurallardan biri de 8.kuraldı. Tebrik kartları yapıp Dorothy'nin şişeleme fabrikasında çekilmiş fotoğraflarını gibi resimler çizdiler. Bunları onun adresine postaladılar. Böylece Dorothy kurallar aracılığıyla aşağıdaki şekillerde var oldu:

- 1) İş arayan canlı bir insan – kural 1.
- 2) Öğretmene/yöneticiye iş görüşmesini anlattıklarında bir anı olarak- k. 16
- 3) Üzerinde düşünülecek bir resim olarak-k. 4.
- 4) Post-it notlarını okuyan bir ses olarak k. 25.
- 5) Düşüğünü anlatan bir mektup olarak k. 17.
- 6) Dorothy'nin hayatının fotoğrafları olarak k. 8.
- 7) Dorothy'nin ilgilerini temsil eden bir sandık olarak k. 15.
- 8) Dorothy günlüğü vasıtasıyla var oldu k. 17 ve
- 9) “Fotoğraflı” tebrik kartları k. 8.

Atölye grubu tüm bu bölümleri gerçekten yapmadı fakat ben bunları burada olayların

ve insanların birçok boyutunu araştırmada ve çalışmayı derinleştirmek için “yaratıcı drama gözlerini” ve sonucu kullanmada kuralların ne kadar önemli olduğunu göstermek için kullanmaktayım. Dağ köyünün insanları gerçekten birçok kural aracılığıyla var olabilir. Kuralların Uzman Mantosu öğretim stilinde en az kullanılan ve anlaşılan nokta olduğunu düşünüyorum ve umuyorum ki üçüncü atölyenin katılımcıları bunları daha iyi anladıklarını fark edecekler.

Bu çalışma boyunca, geçiş öğretimine bir seçenek sunmaya çabaladım. Uzman mantosu yansıtma ve hareket dilinin bir ikiz motifi olarak düzenlenir; bir şeylere yansıtma yolu olarak dil ve bir şeyler üzerinde oynama yolu olarak dil. İlki anlamın düşünsel parçasıyken ikincisi kişiler arasındır. Kişi sembolik olarak nesneler üzerinde değil sadece kişiler üzerinde hareket edebilir. Uzman Mantosunda gerçek oluşturma işbirlikçi sisteminde, öğrenciler bir dünya yaratmaya katılırlar fakat aynı zamanda kendi araçları yoluyla dünyayı değiştirme ve gerçekten içinde yaşadıkları toplumla kurgu dünyasını bağlama gücüne de sahiptirler. Dorothy’de öğrencilerin harekette kullandığı sıralı olaylar insan olmakla ilgili anladıkları şeydi ve aynı zamanda yeni anlayışlar edinmelerini sağladı. “Bir saf su fabrikası” ile “eski bir yabancı köy” ün, genç insanlar insan olmayı güvenli bir ortamda öğrenebilsinler diye yerleşik kuralları ve davranışları ile (okul!) bir başka toplumda bir araya gelmesi gerektiği çok mantıklıdır. Tüm sanatlar gibi drama da bizi gerçeğin içine alır götürür, gerçekten kaçmanın bir yolu değildir. Drama gerçeklerin öğrencilerin hazmedeceği bir kitaba ya da kelime kartına hapsedildiği geçiş öğretimi kültüründen çok daha gerçektir. Öğrenci katılımı bu tür sunumlarda etkileşimde bulunma veya değişiklik yapma konusunda çok az inisiyatifle sadece pasif bir gözlemci şeklinde kalacaktır. Bu yüzden Uzman Mantosu bir sonraki kitabın hükmettiği taşıyıcı öğrenme sisteminde filizlenemez. Müşteriler tarafından temsil edilen vaka kitabına ve eğitici öğretmen öğrenci işbirliğiyle birlikte liderlik tarzı eğitimin gerektirdiği en iyi ilk kaynakları kullanmayı gerektirir. Okulumuzu yirmi birinci yüzyıla taşımak korkutucu bir plan gibi görünse de 19. yüzyıl tutumlarında faaliyet göstermeyi sürdürdükçe o kadar da tehlikeli değildir. Teknoloji zaten gençlere okulları ile ilgili bir değişiklik yapma iradesi veriyor. Shaffer’in “Bilgisayar Oyunları Çocukların Öğrenmesine Nasıl Yardım Ediyor?” unu düşünelim.

“Okul bir fabrika işçisi gibi düşünme oyunudur. Öğrencilerin o an anlamlı olsun olmasın yönergeleri takip etmek zorunda olduğu doğru ve yanlış cevapların epistemolojisine sahip bir oyundur. Gerçek, öğretmenin her dediğinin doğru cevap olduğudur ve hareketler otoriteye uygun olmasına bağlı olarak haklıdır. Okul bir şey bilmek demenin belli kuramlara bağlı belli sorulara yanıt verebilmek demek olduğu yerdir. Bir lise diplomasının iyi bir üretim işini sağladığı durumda bu tür okul anlamlı olabilir ancak üretim işleri gitmekle gitmiş olmak arasında bir yeredir. Schaffer’e göre daha ödüllendirici işler sadece geleneksel lise diplomasından daha öteye gider: Yaratıcılık gerektiren yenilikçiliği ödüllendiren, birçok olası yanıtı yönelik işler...

Eğer toplum hiçbir çocuğun geride kalmamasını istiyorsa, eğitim sistemi de oyununu değiştirmelidir. Schaffer daha çok yaparak öğrenme istiyor. Öğrencilerin, mühendislerin, şehir planlamacılarının, gazetecilerin ve diğer profesyonellerin karşılaştığı gerçek dünya zorluklarının simülasyonlarında katılımcı olarak öğrenmelerini istiyor. Ben buna aileleri ve emeğiyle toplumumuza katkı sağlayan bütün işçileri de dâhil ediyorum. Onların aynı zamanda insanlığı etkileyen etik zihniyeti ve empatileri de var. Öğrenciler taşıyıcı bant sisteminden daha iyi bir okul sistemi hak ediyorlar. Öğretmenlerimizi aynı yaratıcı risklerde özgür bırakalım.

Rolling Role: Liselerde öğrenmeyi hızlandırmak için kullanılan bir modeldir. Bu modelde katı bir ders programı vardır ve öğretmenin ders alanlarına göre yapılandırılmıştır. Bu takımların bir arada çalışmak için plan yapabileceği ve hepsinin aynı malzeme ile çalışması anlamına gelir.

Temel iş öğretmenden öğretmene geçebilir ve birçok sınıf aynı içeriği paylaşabilir. Öyle iyi işler ki, öğretmenlerin kendi derslerini haftalık olarak gerçek ders sürelerinde öğretilmelerine izin verir. Her bir sınıf konuya karşı ilgi geliştirir. Ders öğretmenlerinin izole olmasını azaltmak ve öğrencilerin derslerin birbiri ile ilişkili olduğunu farketmeleri için bu sistemi yarattım. Bilgi ve becerileri paylaşmak öğrenciler ve öğretmenler için çok önemlidir.

Bu sistemde katılımcılar toplumun farklı taraflarını keşfederler fakat aynı zamanda toplumun bu zamana kadar nasıl olduğu, şimdi nasıl olduğuna dair birçok özelliğin bilgisine de erişirler ve toplumun nasıl bir gelişim sürecinde olduğunu öğrenirler. Böylece bütün öğretmen takımları kendi öğretmenlik konularını taşıyabilecek bir topluluk yaratırlar. Takımın tümü tek tek öğretmenler tarafından oluşturulmuş farklı müfredat alanlarının temellerini oluşturan belirli zorunlu öğelerde hem fikir olur. Bu öğretim modeli uzun olduğu kadar kısa derslerin de öğretilmesini mümkün kılar. Kimi zaman çok kısa bir gelişim keşfedilecektir. İş bir sınıfın diğeri tarafından diğere kalıtımla geçmesiyle başlar ve devam eder. Bazen iş bir sınıf tarafından başlar ve sonra tekrar başa döner ve başka bir sınıfın ihtiyacı doğrultusunda kullanılır. Örneğin; bir sınıf toplumdaki bir evin yaşam öyküsünü yaratabilir. Daha sonra bu tarihi bir belge haline gelir. Daha sonraki çalışmalar bu tarihi ileri götürür; sözgelimi bu eve sahip bir aile icat edilir ve ailenin bazı önemli olaylarını içeren bir günlük yapılır. Daha da ileri geri dönüşümler ve dalgalanmalar da sınıfın günden faydalanarak ailenin öyküsü hakkında bir televizyon programı yapmasıyla geliştirilebilir. Kolayca görülmektedir ki evin ilk tarihi; ev seçmek için farklı dönemlerdeki evleri araştırmayı içermektedir. Evin öyküsünü yazmak da tarihler ve mimari özellikler içeren tarihi akademik bir nottan daha farklı dil türleri kullanmayı içerir. Günlük ve icat edilen aile farklı bir yazma biçimi içerir. Aile büyük bir olasılıkla öğretmenin öğrencilerin öğrenmesini istedikleri döneme ait tarihi aile ağacı, isimler ve ilişkileri kapsayan bir eğitim ile daha da geliştirilecektir. Evin çevresi – bitkiler, hayvanlar ve hava gibi- katılarak doğal tarih de işin içine sokulabilir. Mimari ve detaylı çizimler de evi binanın varlığının baskın dönemini yansıtacak şekilde döşemek gibi bir başka geri dönüşüm olabilir. Bir özelliğin nasıl diğeri takip ettiğini rahatlıkla görebiliyorsunuz.

Sonra bu “ev” işi ev satışa çıktığında onu pazarlamada kullanmak için bir arşiv olabilir. Yine gerçekçi bir amaç için bir başka dil gelişmiştir! Rolling Role çalışması asla öğretmenlerin eve götürüp işaretleyebileceği sınıf egzersizlerini içermez. Öğrenciler, öğretimin temeli olarak öğretmenler grubunun oluşturduğu toplumu geliştirmekle çok meşguldürler. Tüm sınıfın toplumdaki gelişmelerden haberdar olması için tüm sınıfların erişimine açık bir sergi alanı yaratılmalıdır. Ve her bir ders bir gelişime neden olduğundan çalışmaları sergiye eklenir ki diğer sınıflar tarafından geliştirilebilsin. Çocuklar hevesle diğer gruplardan toplumlarına bir ekleme yapılmış diye sergiyi ziyaret ederler. Üzüntüyle söylemek isterim ki bazı meslektaşlarım tarafından bu sergi bir “böbürlenme” ya da bir müdürün bana söylediği gibi “anaokulu” gibi görünmekte. Müdür sürekli bir gelişme var mı diye sergiyi ziyaret eden çok sayıda öğrenciden ise hiç bahsetmedi. Sık sık çalışmaya dahil olmayı talep ederler!

Buraya, planlama ve çalışmanın nasıl geliştiğini göstermek için bir Rolling Role örneği ekliyorum.

Birmingham’da bir okul sanat, tarih ve İngilizce’yle dramadan oluşan bir takım organize etti. Her birinin o dönem öğretilecek zorunlu çalışmaları vardı. Tarih öğretmeni bazı sınıfların Sakson kültürünü özellikle de sosyal hiyerarşi ile ilgili kuralları öğrenmelerini istiyordu. Sanat ve teknoloji öğretmeni bazı sınıfların pastiş boyama yapması ve farklı dönemlerin stillerini çalışmalarını bekliyordu. Teknoloji ise üç boyutlu bir model ve bilgisayarlı modelleme ile ilgilenmekteydi. Ve son olarak drama öğretmenin tüketicilik ve okuma alışkanlığının hayatlarımıza egemen olmadan önce insanların nasıl yaşadığını öğretmeye yönelik bir isteği vardı.

Sakson zamanlarından beri var olan bir Leyford şehri buldular. Yaptıkları şehir haritası bir kereste ahırdaki küçük Reeve Kütüphanesi’ni göstermekteydi. Ortada bir sinema (şu an söz ettiğimiz) ve haritanın kıyısında özel mülkiyete ait bir ahır vardı. Harita Leyford’un var olduğunu, bir tarihinin olduğunu ve şu anda hala orada insanların yaşadığını varsayıyor ve bildiriyor. Aynı zamanda Leyford’un bir geleceği var. Öğretim hedeflerine uygun belirli malzemeler de tasarlamışlardı. Tarih öğretmeni gençliğinde şu anda bizim Halley kuyruklu yıldızı adını verdiğimiz şeyi görmüş olan bir vatandaşın anılarını anlatan “zarar görmüş” bir döküman oluşturdu. Onun anıları Saxon hayatı hakkında detaylı bilgiler anlatmaktaydı; bununla beraber avcılarının iki yeşil çocuk bulması ve şatoya getirip onları yetiştirmesiye olağanüstü bir öyküye döner.

Bu av öyküsü yenilemeler sırasında şatonun duvarlarında keşfedilen freskin temelini oluşturmaktadır. Öğretmen tarafından boyanan fresk parçalar halinde olduğundan (kahverengi ciltle korunmuş alçı), öğrencilerinin resim tarzını öğrenmesini ve tıpkı günümüzde fresk restorasyonu yapanların yaptığı gibi eksik parçaların içeriğini ve boyasını çalışmasını sağlar. Reeve ahır ve kütüphane, Saxon etkisi sürsün diye birkaç mimarın çizimi ile tanımlanmıştır. Drama dersleri çocukların daha fazla kitap alacak şekilde raf yapmasını ve rafları “son eklenenler ve alınanlarla” doldurmalarını içerir. Bu çocuklar önemli hissetmeye ve inisiyatif almaya gereksinimi olan isteksiz okurların başını çekiyorlardı. Takım içeriği keşfedince (bu durumda bir kasaba fakat illa ki büyük bir sosyal yapı olmak zorunda değil), modern vatandaşların başedebileceği değişiklikleri tetikleyecek bir rahatsız edici neden üzerinde anlaşmaya vardılar. Bu oyun yazarının gerginliğine benzemektedir ve değişiklikler müfredat çalışması ile ilgilidir.

Leyford vatandaşları başarılı bir kariyere sahip zengin ve ünlü bir üyeye sahiptir. Leyford’da doğmuş olan bu popstar çok seyahat etmiş ama ailesi akrabaları hala bu bölgede mütevazı bir hayat sürmektedir. Star terkedilmiş sinemanın yerine daha büyük yeni bir kütüphane yapmayı istemekte ve Saxon şatosunu alarak görme özürlü çocuklar için bir okul, ahır da bu çocuklara rehberlik edecek köpekler için barınak yapmak arzusundadır. Bu kütüphane, rehber köpekler ve görme özürlüler için okul değişiklikleri birkaç amaca hizmet etmektedir:

Görme özürlüler okulu kitap kasetlerini gerektirecektir. Bu da öğrencilerin öyküler tamamlayarak bunları kitaplara okumalarını sağlayacaktır. Daha sonra bu diğer sınıflar tarafından gözden geçirilecektir.

Rehber köpekler hayvanların hassas olmayan şekillerde bakılmasını sağlamış ve doğuştan görme özürlü olanların köpekler ve eğitim hakkında bilgilenmesini sağlayacaktır. Aynı zamanda daha küçük sınıfların da hayvanlarla ilgilenmesini sağlar. Öykü kasetleri farklı ortamlarda kaydedilmiş ya da arka plan sesleri ile yapılmış kasetler ve diğer materyalleri önerebilecek görme özürlü kişiler tarafından olumlu eleştiriye tabi olacaktır.

Rolling Role’de, insanların şimdiki zamanda karşılaştığı olaylar ve insanların hayatlarındaki temel inançta yatan drama ögesidir. Öğretmenler asla drama kelimesini kullanmazlar ve kesinlikle bunu bir drama projesi olarak öne sürmezler.

Leyford kasabası ilk olarak önemli bir pop grubunda başarılı bir kariyeri olan ve yaşamını çoğunlukla Amerikada geçiren eski bir Leyford’lunun doğduğu yere yeni bir kütüphane kurmak istediğini belirten mektubu ile başlar. Sınıf haritayı inceler ve çeşitli yerler bulur ve ilk kararı almak için okur araştırma yapar. Bu tartışılır, uygunluğu değerlendirilir ve teklifleri değerlendirmek üzere yerel gazetede halka duyuru yapılarak ilgili kişiler çağırılır. Bu mektubu bütün sınıflar normal ders saatinde alırlar. Burada müfredat fırsatları yaratılır. Her öğretmen genel çerçeve içinden bir konu seçmekte özgürdür. Ancak sınıflar tarafından üretilen bütün işler halka açıktır. Sonuç harikadır. Bazıları kabaca alınmış notlar ve çizim raporun yazımındakilerdir. Bazılarının da daha fazla eklemeye ihtiyacı vardır. Örneğin yazı için resimler ya da rapor gerektiren eleştirel bir çalışma gerektiriyordu. Freskler ve eski metinler öğretmenler tarafından sunulur. Birçok farklı öğrenme fırsatı için kullanılır. Sergi için tüm gruplar için ortak olan bir alanında oluşturulması gerektiği görülecektir. Böylece Rolling Role bir pembe dizi haline gelir. Geçmiş, şimdi ve gelecek bir aradadır. Öğretmenler her ders her bir fırsata odaklanır ve müfredatta gerekli olan herbir fırsatı kullanır. Arşiv bir kenara atılmamalı ve öğretme eğitimi için daha sonra kullanılmalıdır.

Rolling Role’de çocukların illa ki bir kasaba yaratmak zorunda olmamalarına rağmen bir toplum oluşturma gücünü keşfettim. Bu bir komün ya da bir Marks & Spencer Yönetim Takımı, bir katedral ya da sağlık merkezi gibi değişimi göğüsleyebilen bir kurum olmalı.

Başlamak için ilk konunun tüm gruplar için ortak olmasına dikkat edilmelidir. Başlangıçlar için 3 örnek veriyorum:

1.Bu Shelley’nin “Ozymandias” adlı şiirine bağlıdır ve bundan kaynaklanan yaratılmış bir duruma dayanır. İş başlatacak olan nokta tarihi mezarların keşfi yüzünden ziyaretçileri ve işçileri yerleştirmek için dikkatlice tasarlanmış bir otelin inşaa edilmesi gerekliliğidir. Bölge arkeologlar kadar petrol mühendislerinin de ilgisini çekmektedir. Kabile şeyhleri yarış için deve yetiştirmenin olumsuz etkileneceğinden endişe etmektedirler. Öyleyse elimizde olanlar:

- a) Uyarıcı olarak şiir,
- b) Büyük heykelin nasıl altındaki mezarı ortaya çıkardığı öyküsü,
- c) Parşömenin yorumlatılması ihtiyacı –akademisyenlerin ve arkeologların önüne koyulması,
- d) Bölgede petrol ve gaz aramalarının artması ve çölde yaşayanların hayatlarına bir canlılık gelmesi,
- e) Olabilecek değişikliklerle hayatlarının olumsuz etkileneceğinden endişe,
- f) Otel için arkeolojik yapıyı koruyarak uygun düzenlemenin yapılması gereksinimi,

Bu Rolling Role’de önemli nokta önceden hazırlanmış ve bölgedeki tüm insani ve arkeolojik kanıtları içeren bir harita olacaktır.

Heykel Kaidesinin Altındaki Kavanozun İçindeki Parşömen

Shelley'nin "ozymandias" sonesinde kullanmak üzere.

Develerin doğum zamanında çobanlar taşın devasa ayaklarında toplanır ve ateşlerini yakmak için kuru ve ölgün bitkilerden yakıt toplarlar. Vahada su alır ve ateşin yakılmasından sonra peynir ekmeklerini paylaşırlar. Zaman zaman aralarından biri ya da diğeri kalkar esner ve yürür. Doğumların başlayacağı zaman yakındır. Bu yüzden erkekler her bir dişiye vaktin ne kadar kaldığını anlamak için sürekli kontrol ederler. Bir dişi, endişe verici görünür bu yüzden yaşlı bir çoban çağırılır. Yavaşça ayağa kalkar. Sopası yardımıyla yavaş yavaş yürüyerek yere çömelmiş devenin yanına gelir. Büyümüş karnına elini koyar kulağını dayar. Diğer çobanlar onun fikrini almak için yaklaşır. "Bu biraz zor olacak – onu ayağa kaldırmamız gerekli" der. Adamlar çantalarına bakar ve deveyi kaldırabilmek için bir halat ararlar. Bu çok büyük bir çaba gerektirir çünkü deve yere yakın durmak istemektedir. Nihayet, onu ayağa kaldırmayı başarırlar ve en gençleri kafasına doğru gider onu rahatlatacak sözler mırıldanmaya başlar. Deve sakinleşir ve adamlar da ateşin başına geri dönerler. Oğlan diğerleri daha önceki zor doğum anılarını anlatırken dinler. "Çaba", "kan", "acı" ve "ölüm" gibi sözcükler duyulur. Morali bozulur ve büyük taşın ayağına uzanır çünkü bu onun ilk deve doğum zamanı deneyimidir. Eğildikçe fark eder ki büyük taşın kendisi de bir yüzdür. Yaratani tarafından dikkatlice oyulmuş bir yüz: dikkatlice bakan büyük gözler, zalim dudaklar kibirli bir burun ve kıvrımlı sakalın detayları. O anda deve inler ve taşa yaslanmak için acıyla hareket eder. Ezilmemek için yana çekilir. Deveye bakmak ister bu arada ateşin başındaki adamlar koşarak yaklaşır. Oğlan taşın ayağında bir kavanozu fark eder.

Adamlar kavanozun içinde yazılı bir parşömen olduğunu bildiklerinden onunla zaman harcamazlar. Biri dik basamaklardan iner ve orada kaya duvarlarına çiçekler kuşlar ve okuyamadıkları yazılarla dolu yaratıkların resmedildiğini görür. Çocuğa kavanozu kaldırmasını ve güvenli bir şekilde taşımalarını söylerler ve tüm develer doğum yaptıktan sonra orada sonradan gelecekleri uyarmak üzere büyük bir taş öbeği bırakarak ayrılırlar. Çöl rüzgarları haindir ve yazıcılar gelip garip oymaları ve fresko boyları inceleyene kadar hepsinin yitip gidebileceğinin farkındadırlar.

Kendi halklarının yanına geldiklerinde büyük kavanozu mühürü kırıp parşömeni açsın diye yaşlı olanlara verirler. Bu arada kavanozun hayatlarında yapacağı değişikliğin farkında olmaksızın hayvanlarını ve yavrularını toplamak üzere çağırılırlar.

OZYMANDIAS

Eski bir yerden gelen bir yolcu ile karşılaştım
Diyordu ki: 'İki büyük gövdesiz taş ayak
Çölde duruyor. Yanlarında, toprakta,
Yarı gömülmüş, bozulmuş bir görüntü yatmakta, kızgın yüzü,
Ve kırıkmış dudakları ve alaylı bir soğuk emir,
Söylüyor heykeltraşın tutkularını

Hala hayatta kalabilmiş (bu cansız nesnelere kazınış),
Onları taklid eden el ve besleyen kalp:
Ve kaidenin üzerinde şu kelimeler ortaya çıkıyor:
‘Benim adım Ozymandias, kralların kralı;
Yaptıklarına bakın, Kutsal ve umutsuz!’
Hiçbirşey kalmadı. Çürümekte
O kocaman harabe, sınırsız ve çıplak
Kimsesiz ve uzak.

Yolculuk yapan bir kişi, bir kralın uzun bir süre önce yıpranmış büyük bir heykelini gördü. Büyük bir çölde parçalar halinde duruyordu. Yüzü zalim ve despottu. Yolcu heykeli yapan heykeltıraşın kralı tanıdığını düşündü çünkü zalimliğinin kaynaklarını biliyor gibi görünüyordu.

Heykelin kaidesine kazınmış olan sözcükleri okudu - kralın adı ve yüce tutkusu sonsuza kadar hatırlansın - ve o tüm kralların kralı’dır. Yolcu şimdi kralın gücünün bir şekilde kırılmış olacağını biliyordu -kim?- heykele ve dolayısıyla o kudretli hanedana bilerek zarar verdi.

Rolling Role

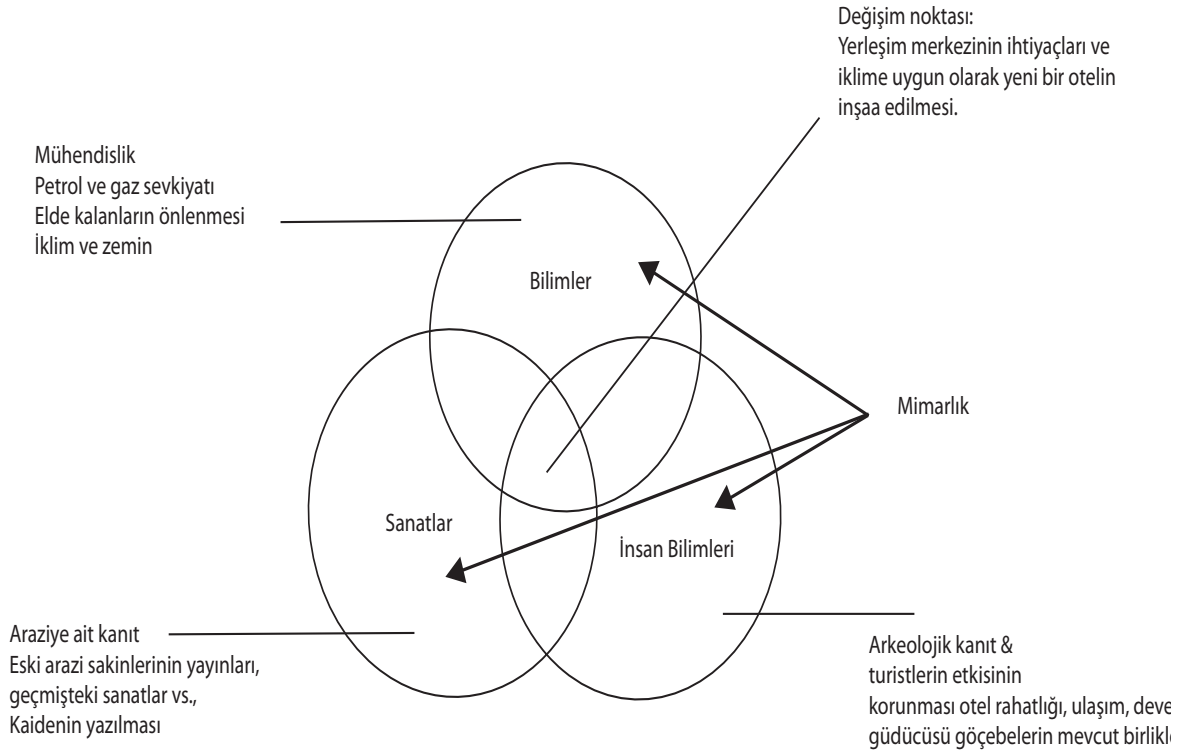
Öğretmenlerin işbirliği.

Zaman çizelgesinde değişime gerek yok.

Farklı yaş gruplarına uyum sağlayabilir.

İş odağı ile ilgili bakış açısı gerektirir.

Merkezi değişim noktasına sürekli rücu edilir.

Benim tecrübeme göre, grupları planlama konusuna hemen dahil olmayan öğretmenler, kendilerine sorulduğunda hemen yardımcı olur ve sonra sonuçlarla ilgilenmeye başlarlar.

İşaretlenen belirli isimler bu haritaya örneğin ‘develerin doğum yeri’, bir köyün veya ona bağlı olan köyleri isimleri ve halen kullanılmakta olan olası ticaret yollarının bazı bildirileri bu haritaya eklenecektir.

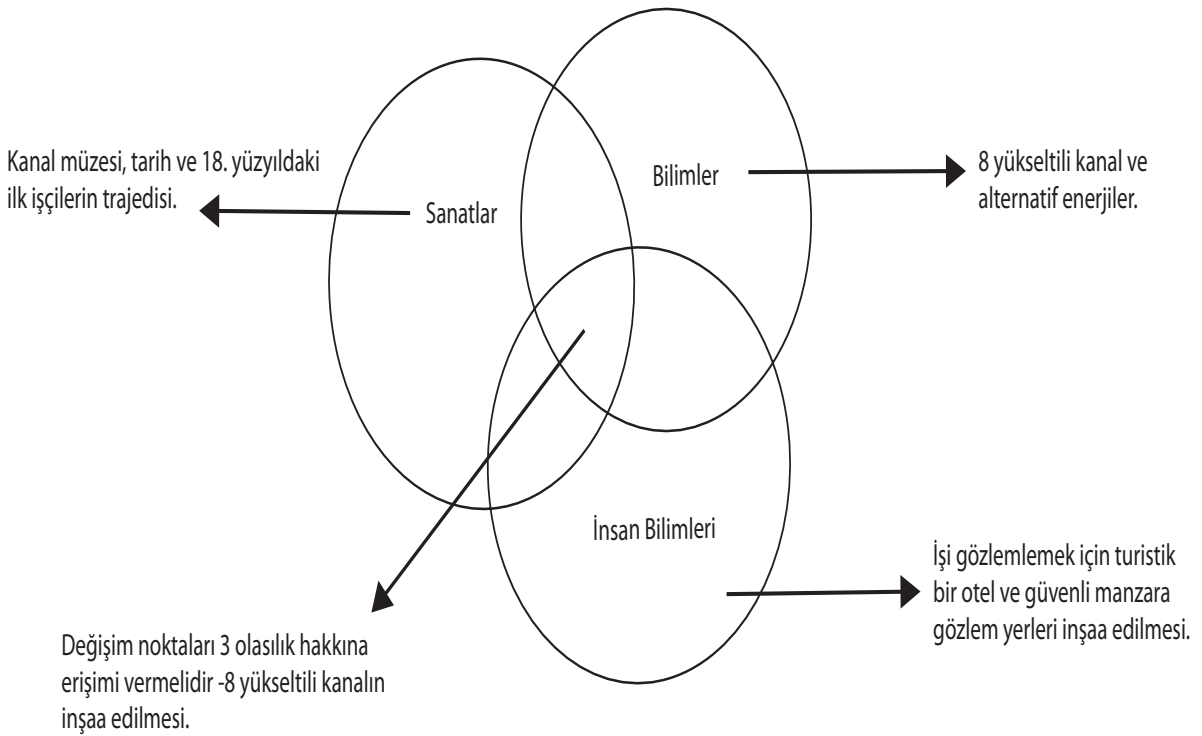
İlk sınıf her öğretmenle işe girdiğinde haritayı, hikayeyi ve ilgili şeyhin otelin ikilemi ile ilgilenilmesi isteğini çalışmaları gerekecektir. Konu aile olduğu zaman, gruptaki her öğretmen ilgilendikleri konuya en uygun olan müfredat yönünü takip edecektir. Rolling Role’u yolu genel olarak işaret etmek için türettim. Her grup kendi gereksinimlerine en uygun olanı yaratacaktır ve onu kendi konularına uyacak şekilde şekillendireceklerdir. Orjinal haritanın sınırları bile coğrafya derslerinde değiştirilebilir –aslında coğrafi çalışmaların gerektirdiği tüm yönlerde gereksinim olacaktır. İklim, konum, yükseklik, insanlar ve hayvanlar tarafından tarihi kullanımı, bitki hayatı, jeoloji, arkeoloji.

İki diğer örnek kısaca verilmiştir.

İlki içinde 8 adet havuz bulunan bir metruk kanalın, bir tepe olması ve kanalların havuzlara farklı seviyelerden gelmesi nedeniyle kanal kayıklarının yükseltilmesi veya alçaltılması için restorasyonunu içermektedir. “8 yükseltili” havuz sisteminin terk edilmiş olmasının arkasındaki öykü, 19. yüzyıldaki inşası sırasında meydana gelen bir trajedidir. Bir araba atı ve oldukça yüklü olan araba bir grup çalışanlar (hepsi aile babası) ile birlikte çamura gömülmüştür,

bu nedenle kamuda inşaatın bırakılması yönünde bir görüş oluşmuştur. İklimdeki mevcut değişimler ve alternatif enerjilerin gözden geçirilmesi 8 yükseltili havuz sisteminin yeniden başlamasına neden olmuştur. Kanal taşımacılığı, kayıklar eğitilmiş atlarla çekilebildiği için az enerji kullanmaktadır. Dolayısıyla bu uygun bir müfredat alanı olabilir.

8 yükseltili kanal havuzu sisteminin restorasyonu.

İngiltere'deki bu kanal gibi kanallar hevesliler arasında çok popülerdir, bu nedenle devam eden işin her aşamada (teknik çizim ve bilim inşaatının yanı sıra daha modern kayak diyanları için müfredat olasılıkları) gözlemlenebilmesi için bir tür güvenli erişime gereksinim olacaktır. Havuzların tamamlanmasından sonra turistler için ekstra konaklama yerine gereksinim olacaktır ve bu öğretmenlerin tercih etmesi halinde halen mevcut olan otellerin genişletilmesini içermektedir.

İngiltere'deki bu kanal gibi kanallar hevesliler arasında çok popülerdir, bu nedenle devam eden işin her aşamada (teknik çizim ve bilim inşaatının yanı sıra daha modern kayak diyanları için müfredat olasılıkları) gözlemlenebilmesi için bir tür güvenli erişime gereksinim olacaktır. Havuzların tamamlanmasından sonra turistler için ekstra konaklama yerine gereksinim olacaktır ve bu öğretmenlerin tercih etmesi halinde halen mevcut olan otellerin genişletilmesini içermektedir.

Her Rolling Role işinde olduğu gibi bir sınır haritası gereklidir ama terk edilmiş 8 yükseltili havuz alanını kuracak olan ilk sınıf tarafından yapılabilir. Başka bir grup en yakın köyün detaylarını ekleyebilir ve hikayesini yaratabilirler. Bir ileri sınıf trajedinin yaşandığı zamandaki gazeteye ait defterleri hazırlayabilirler. Bunlar yapıldıktan hemen sonra her öğretmen bu durumdan oluşmuş olan dikkate değer genişlikteki olasılıkları kullanmak üzere ilerleyebilirler. Bir kez daha coğrafya, jeoloji, tarih ve büyük miktarlardaki amaçlı dil çalışması gerekmektedir.

Daha İleri Bir Model

14. yüzyılda inşa edilmiş ve şimdiye kadar içinde sadece bir ailenin yaşadığı yaşlı bir malikane vardır. Böylece zaman içinde aile ve evle hızlı bir komşuluk kurulacaktır. Pek çok kuşak evde iş bulmuştur, ailenin gereksinimlerine hizmet etmiştir. Aynı zamanda evi tamir etmiş ve zaman geçtikçe geliştirmiştir (örneğin merkezi ısı sistemi ve asansör yerleştirilmesi) ve çevredeki orman arazisi ve bahçelerde değişiklikler olmuştur.

Değişim noktası ailenin en son üyesinin ölmüş olması ve bu yüzden evin etrafındaki arazi ile birlikte satılacak olmasıdır. Bu büyük evin olası geleceği nedir? Büyük evin yanında aile ve köylüler tarafından kullanılan tarihi bir kilise bulunmaktadır. Bu kilise ilk kurulduğunda boyanan tarihi ve genelin dışında olan fresk içermektedir. Bu, evin en büyük oğlu tarafından 1354'te doğum sırasında ölen karısının anısına yaptırılmıştır. Üç parçada gösterilen kutsal aileyi temsil etmektedir. Tabletin solunda Tanrı'nın annesi olan Meryem, sağında Meryem'in kocası Yusuf, ikisinin ortasında ise iki başlı çocuk İsa yer almaktadır. Bir yüzü sağ elini tutan annesine bakmaktadır ve diğeri de kıyafetlerini tuttuğu babası Yusuf'a bakmaktadır. Fresk ünlü olmuştur ve pek çokları (özellikle kadınlar) çocuk istedikleri veya doğumdan sağ kurtulmak isteyenler önünde dua etmişlerdir. Topraklarda klasik küçük bir tapınak bulunmaktadır. 18. yüzyılda arsadaki ormanlarda yürümeyi seven karısının onuruna inşa edilmiştir.

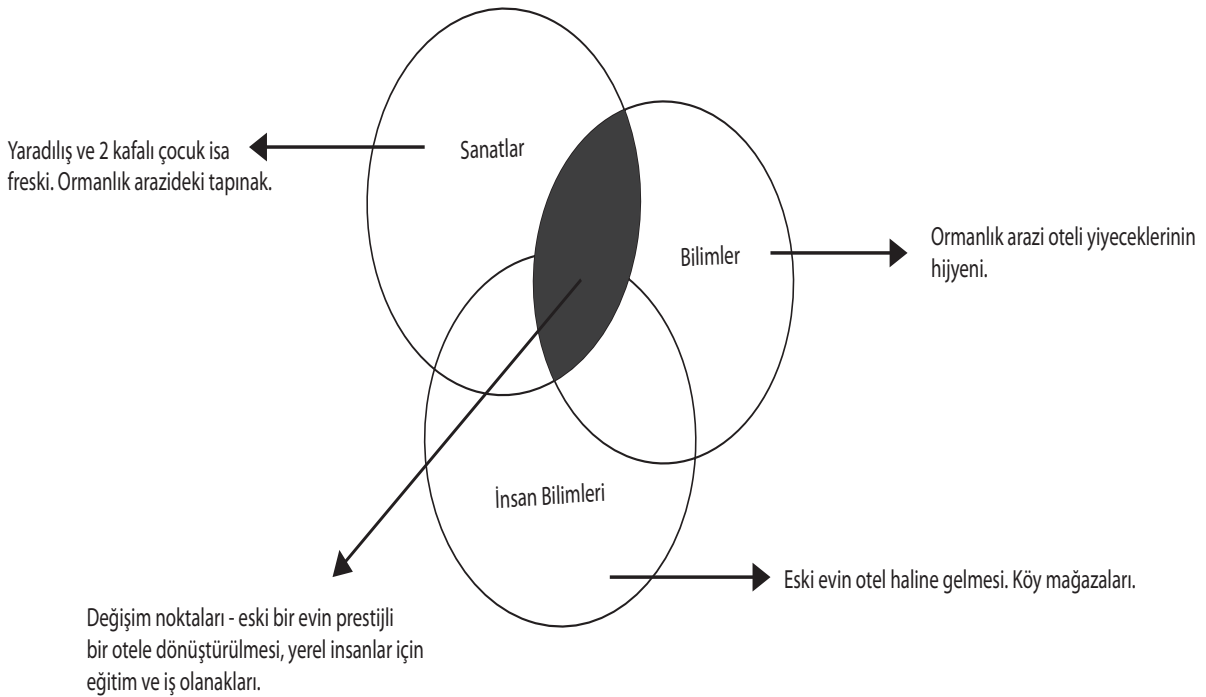
Böylece, buradaki olasılıkların kombinasyonu aşağıdaki gibidir:

- Eski bir ev ve aile tarihi.
- Çevredeki arsa, tarlalar ve orman alanları.
- Çalışanların evleri ve hizmetçilerin mahalleri.
- Ahırlar.
- Kilise ve fresk; ve hikayesiyle küçük tapınak.
- Çevredeki köy, mağazalar, postane, tıp merkezi, kütüphane, okul.

İnsanla ilgili bir durum olduğunda, mikrokozmos dünyasının tüm potansiyel yönlerinin araştırılması çok önemlidir. Öğretmenlerin kendi ilgilerini ve çıkarımlarını bu muhteşem alandaki çalışmayı görmek için uygulayacaklarını varsayıyorum. Bunu umuyorum.

Bu Rolling Role'u kurmadaki ilk rol, tarihi olan ama halen kullanılan mezarlıktaki mezarların yerleştirilmesi olabilir. Daha sonra 14. yüzyıl kilisesi dizayn edilir ve yerleştirilir. Her mezarlığın mezar taşlarına (dizaynlar) gereksinimi olacaktır, dolayısıyla orada gömülü olan tüm ailenin isimleri modern zamanlara (bir savaş anıtı?) kadar yerleştirilebilir. Bu "insanlardan" aileler, onların hikayeleri, iş vs. pek çok bölüm çıkacaktır. Evin satılacak olması haberi önemli bir dönüm noktasıdır ve farklı öğretmenler onları ilgilendiren müfredat alanları geliştirdikleri için, her sınıf gelişen topluma hayat katacak ve katkıda bulunacaktır.

Bu sadece tarihi bir olay olarak görünebilir. Aslında tam olarak modern endişelerin, teknolojinin, iletişimin bizleri nasıl etkilediğine dokunmaktadır. Öğretmenler görevleri dizayn etmek için detaylı düşünmeyi öğrenmek zorundadırlar. Çünkü bu dünya ile ilgili konuları öğrenmek için yüksek oranda “yapmaya” dayalı bir öğrenmedir. Sınıfların çok çabuk bir şekilde sonuçları dikkate alıyor olması kayda değerdir, böylece okul temelli tüm müfredat ne olursa olsun görülmüş olur ve bir amaca sahip olur. Düşünme, yazma, empati kurma, araştırma yapma, teknik planlama yapma, çizim, boyama ve akademik ve hissi yönlerle yakın çalışmayı gerektirir.

Okullarımız 19. yüzyıl modellerini tutmak yerine 21. yüzyıla hareket etse güzel olmaz mıydı?

13. International Drama/Theatre in Education Congress

Keynote Speech

(November 21-23, 2008)

Dorothy Heathcote

It has been long recognized that drama work has a useful contribution to make in the education of students in formal learning situations. It has many manifestations, all useful in their turn, and well documented. I have a special interest in exploring a specific system which is now known as Mantle of the Expert. First I will explain this rather fanciful title. It involves two elements both of which are equally important. “Mantle” in this context is not a garment to be worn but expresses responsibility or authority by which people carry out their duties. This means that they must do their work so that their colleagues recognize their integrity, and trust is built amongst all with whom they come into contact. I want students in school to be allowed to function in ways which nurture this community learning, and drama can foster this.

The term “expert” reflects what schooling is about – a place, physical and mental, in which time is made available in order that the knowledge accrued by humans can be given attention. Thus it is expected that while people are young they should have access to this knowledge and learn to use it amongst their peers in their culture. When the two meanings are placed together there are assumptions made about ethical, responsible citizenship. This will require a leap of change in the way schools in the main function at the present time.

Students are taught by their teachers according to how they are perceived. These perceptions generate the attitude teachers take when in contact with their classes. Let us consider some of these:

Child seen as “flower” – “I will give you time and care”.

Child as “candle” – “you can rely on me to light you up”.

Child as “echo” – “No, do it the way I’ve shown you”.

Child as “friend” – “If I am nice to you will you...?”

Child as “adversary” – “the trouble with you lot is...”

Child as “clay” – “in time you’ll turn into the class I want”.

Child as “crucible” – “me and you must keep stirring our understanding around”

Child as “machine” – “by the end of term (or the course) everyone should be able to...”

Child as “vessel” – “my knowledge will fill you up...”

These paradigms we will all have some experience of, and at different times each viewpoint may serve the learning process. Problems arise when one organizing principle dominates, for each determines how teachers expect children to behave in class.

Mantle of the expert style of teaching presumes that teacher and children associate within the “crucible” paradigm – that knowledge is formulated in process of action, social participation and ethical standards. “Drama” means we explore in active community association what it means to be human considering all the affairs of interest to human kind. So it seems to me that it is an essential element in schooling.

The roots of drama are embedded in play – the ability most children possess in imagining different places and behaviours other than those immediately affecting that power to operate amongst the adults they have to associate with. Mantle of the expert exploits this by deliberately creating circumstances in which everyone carries adulthood and spheres of responsibility towards clients. The latter is of supreme importance, because clients create serious purpose in the playing out of ideas. So the instinct to pretend (play) is harnessed to specific learning goals, which schools are designed to achieve. This surely is common sense, but it is not easily achieved for it challenges many of the established mores and conventions of schools, not all being negative by any means.

Teachers themselves are challenged if they wish to operate in this way.

1. Teachers must negotiate learning in a different relationship with their students. The power to know best is relinquished in favor of all learning alongside each other. The teacher does not withhold knowledge.

2. Relevant contexts must be invented to service

- a) The social health of the children and b) the curriculum to be studied from within the invented context.

3. The context must have parameters (just as the theatre does) which enable detailed exploration and exploitation of the potential within the context. That is why all must become responsible for completely being in charge of some establishment. These invented parameters create the need of clients, and it is the client aspect which raises the children’s engagement, engages the process of independent thinking and erodes teacher dependence.

4. An establishment has to be consistently “signed”.

1. Some sign will be placement and orientation signifiers, such as notices indicating presence of objects – telephone signs (not actual telephones because these must be found in the mind and expressed in behaviours) or electrical connection signs to locate business tools – sewing machines, computers, power tools – depending upon the enterprise.

2. Working associations are signed by suitable placement of furniture. All classrooms require this but the establishment may call for a variety of such arrangements depending upon the nature of the particular episode occurring. It cannot be assumed their chairs will always be needed, or tables be considered as desks for study. The teacher has to consider the classroom as a shape shifting laboratory, made suitable for immediate and varying purposes. Display space becomes important. A notice board space is not the same as a “questions we need answers to” area. Some filing and record keeping space must be made so that as the establishment develops work is preserved and documents created for purpose.

3. The establishment is signed in process by the range of voices open to the teacher/manager. Think of the master/apprentices relationship in the Guild’s System of the middle ages in Europe. Both work in collaboration to serve the client/sponsor.

The “voices” the teacher uses in Mantle work are mainly of three genres. The colleague/manager’s style – always using the collegiate we, us, our vocabulary – never the you/I of separateness.

The mentor voice which enables information to be injected without it being the voice of authority – the one who knows, patronizing others who know less, which is the teacher/pupil style.

The role voices which allow “others” to enter into the establishment business. Some other roles will be ‘played’ by real people such as colleagues, friends, other students not in the enterprise. Some “others” are brought into existence by letters, or recorded messages tape, fax, e-mails, video, telephone calls. In Mantle of the Expert work the main point of view is sustained throughout; namely “we work in and are responsible for maintaining this establishment”. This is the huge difference between Mantle and all other dramatic ways of working. There is no casting of parts, no following a story line. The establishment is parallel to life in that episodes are encountered and they emerge because of the life style, duties, responsibilities, and attitudes of the participants’ concerns. The teacher plans the episodes to serve the learning carried from within the establishment.

The establishments fall into categories so teachers have a wide range of choices to select from.

Service enterprises – no goods are produced. e.g. a bank, a hotel, a library, a restaurant, a hospital, a travel agency, a veterinarian clinic, a store, a fire station or a funeral home.

Manufacturing enterprises – things are made or designed – a shoe factory, a dairy, a bakery, a flour mill, a brewery, a fashion house, a steel works, a publishing house or a commercial herb garden to name a few.

Charitable enterprises – OXFAM, National Trust Houses open to the public, the Salvation Army, Greenpeace etc.

Nurturing enterprises – such as homes for orphans, hospices for the sick, play groups, a genebank for plants, rare animals, a national park, a nature reserve, social services, or homes for the elderly.

Regulatory enterprises – police stations, customs, tax and immigration bureau, prisons, justice departments, or the armed services.

Skilled artisans who maintain things – plumbers, electricians, stonemasons, joiners, repairs of antiques or art treasures.

Arts enterprises – a theatre, a photographic studio, an art gallery, a craft centre, an opera, ballet or theatre company and

Establishments dedicated to helping people learn –

Sports centers, museums, zoos, different university departments such as archaeology etc.

Given this range the teacher's learning goals (the expert elements) can be placed in the establishment most likely to need the academic study, and any one of them is bound to nurture the "mantle" elements because ethics, responsibility and standards to clients are endemic to any invented enterprise.

There is a difference in how and what the teacher prepares to launch the learning. The initial preparing must include evidence that the business is already established. This follows the theatre law – all human actions and behavior are already in process and arise from that which has gone before. All plays "begin in the middle". Hamlet is already in the grip of his dilemmas: Juliet's parents are already planning her marriage: there is no play which begins at the beginning – the audience meets the actors at a point when a specific episode is under weigh and must be resolved. In mantle work the enterprise must feel as if "we've been working in this establishment and now must deal with a new client/clients."

A word of warning. I notice the teachers are prone to tell their students that they are experts. The students know they are not, so pretence is introduced inappropriately. The word expert is irrelevant and should not be used ever, because it assumes points of arrival and peaks of achievement. Mantle work calls for steady progress via a series of challenges encountered at the pace and intensity the teacher deems suitable for the social and academic needs of the children. Researches¹ show that when working under mantle circumstances pupils reveal skills

¹ The year long research with two classes and two teachers in Reigate School in Derby England involving Red Earth Theater Company and monitored by the sociology department in the University of Derby 2007 and others.

and aptitudes in advance of those predicted and judged in transmission and enquiry classrooms. The healthiest teacher stance is that of “lets’ see what happens or how best we can deal with this” rather than predicting or judging what the children are capable of. I see skills and attitudes revealed on a regular basis when I am working with students under mantle circumstances. It is not magical! It emerges as a result of very rigorous planning and subtle negotiating on the part of the teachers. This has implications for the education of teachers.

Examine this chart of those teaching models. It is called from “Athomas Jefferson Education” by Oliver Van De Mille. George Wythe College Press 2000. ISBN 0-9671246-1-1. You will readily see that “Mantle of the Expert” has nothing in common with the first model, though our schools are often run on the lines of their model.

Type of Education	Goals of the Education	Method of watching and learning	Curriculum resources	Career potential
Conveyor belt system	To provide job training for the poor. Compliance. Reading, writing, numbering <u>WHAT TO THINK</u>	Grades are set- if low we help students along. If high students are often “on their own” because of numbers in class. Guidelines are preset, prescribed Repetitive schemes age related.	The prepared textbook Children work in “sets” of ability. Learning is embedded in learning about events, people, the word	To make people employable and support family life. To retire with some skills achievement.
Professional expertise	To acquire a career. To have discrete precise knowledge and skills. To be the best in your field of action/work. <u>WHEN TO THINK</u>	Competitive entry to the courses of the study. To pass- not to fail. Expectations of interest and commitment. No wasting teacher’s time. Regulations designed for purpose courses.	Case studies from the past and contemporary researches. Introduces ethics Responsibility Standards Integrity	To shape a career. To be recognized as informed, skillful and trustworthy in service of profession and colleagues to mentor others.
Education for leadership	To create mentors and leaders for others in whatever fields open. <u>HOW TO THINK</u>	Via tutoring and mentoring the student leads and mentors guide the enquiry. Classics bring students face to face with greatness. Shaping the soul of the person programmes built around students.	Studying the same over & over at ever deepening levels. Refining, reassembling knowledge. Reviewing and making connections seeking your sources. Lifetime relationship with learning.	To own the knowledge the constant searching never “retiring” continuous curiosity humility serving others.

There is overlap between the three systems all three have their place. Some teachers manage, while bound units the current conveyor belt system. To achieve in the other two in spite of rigid frameworks making and assessments which are often inappropriate. They are often misunderstood and career prospects may suffer in critical environments.

When you examine the chart you can readily see that the textbook so dominant in the conveyor belt system will be less useful than the case study or classics of the following two systems. In mantle children will require access to (for example) the actual writings of Luther rather than the story of what Luther hailed to the Cathedral door!

This has implications for teacher education, not only in resourcing materials but using them within the enterprise demands. Fortunately teachers today have access to a rich variety of first sources - color printing of art, photography, the internet, films, books, and readings of lectures are a variable mine of resources. The mantle requires discretion and appropriateness of presentation.

An important drama element which supports the laboratory aspects of the classroom is the way in which point of view is consistently preserved, yet permits concerns to be explored in different “frame distances”.

A teacher can set an episode in the time / responsibility most appropriate for the learning experience. It is like a ladder of closeness to farness in exploring an event. Each step in the ladder demands changes in how to think, act, express and hold power in the exploration. Language at each step is forged from a different mind set. Take this example: any social encounter will serve.

1. We participate. Language behavior: we are involved at the time of it happening.
2. We guide others. Language behavior: we were there. We can show, tell, explain it.
3. We are agents. Language behavior: we must re-enact it so that it can be understood.
4. We are authorized. Language behavior: we must reconstruct it because it has occurred and all should know of it.
5. We record it. Language behavior: It must be clarified so that in future the truth be available.
6. The press. Language behavior: We were not at the event but we consider why the event happened and can comment on it.
7. The researchers. Language behavior: We examine the event carefully for those who live how to really see into it by hindsight.
8. The critics. Language behavior: We scrutinize the events/ records and interpret the events in relation to other such occurrences.
9. The artists. Language behavior: The event can form the basis of transformations into other art forms.

Because mantle needs “others” (sometimes real people who represent point of view) but often requests via the ways I have shown earlier, it permits the teacher to create this range of frame distances because the students consistently sustain their establishment responsibilities and point of view can keep returning to an event because circumstances require it from within the enterprise. For example: an episode in which a serious accident occurs in the enterprise workplace.

Level one the group agrees with the teacher to create the episode during the day’s work. (We are here it is happening.)

Level 2 the guides. We have to explain it to a medical team who are dealing with a victim before they can be placed in the ambulance.

Level 4 or 5 the authority or recorder. We have to let the insurance people know exactly in every detail what occurred.

If 4- we meet the insurance representative.

If 5- we write a detailed report in specific language.

Level 6 the press. We must submit to the event being made public and be responsible so far as we can that the press represent the event accurately.

Level 6 research. We must reconsider how it occurred, what caused it and what precautions and changes must be taken in order that it does not happen again.

Level 7 the artist. A textbook of rules and illustrations is produced for publication or a film is to be made as a teaching unit for training purposes.

Each one of the above will involve workers in the enterprise having investment in preserving the truth but at each level their thinking, speaking and behaving process will be differently generated. Thus the laboratory elements are engaged. What makes the investment is the responsibility to the client because they may cease bringing their needs to us if we have no integrity. I have seen eight year old children, interviewed by the “press” (myself in role) regarding their enterprise, who then demanded that before my account is published, I should submit it to scrutiny. I typed it revealing some bias. The students studied my account extremely carefully (their investment!) and spotted every subtle bias and demanded (and indeed modeled for me) changes, otherwise my newspaper “may hear from our lawyers”. Such thinking does not emerge from textbook curriculum!

This paper can only touch upon the elements to be tapped and incorporated into the system of teaching I have called “Mantle of the Expert”. In the workshop accounts which follow I hope to give examples of the system in action with three groups of Turkish teachers who were sufficiently interested and enthusiastic about learning by doing. I am much indebted to them.

In conclusion I would like to use the writer John Shotter writing in 1975 “9 images of Man”. (Methuen). His view of man highlights the view of humankind which lies at the very centre of the Mantle of the Expert system of teaching children how to learn.

“We may view man as primarily a doer, immersed in the world as an agent, who has the power to act on the world and change it to accord more with his own needs and interests. Rather than a being able to exist in isolation from all else that there is we may view as an organism relying for his existence on living in state of exchange with his surroundings being able to influence them but also being influenced by them. But even more than this; we may consider him as living in the world in a state of exchange with other agents both like and unlike himself, forming communities such that together they can do more than they could ever do alone. As an agent immersed in the world with other agents in community with them, man faces, the task not just intelligently but intelligibly and responsibly.” It seems an interesting paradox that creating fictional communities in Mantle work, all students come to feel that they are “really working” as children often say to myself and other teachers as they interact within the guise of “Mantles”.

The 3 Workshops Explained and Analyzed Ankara November 21-23,2008

Dorothy Heathcote

I have a problem in my life as a teacher. I cannot repeat work, so I am unable to replicate talks, articles or workshop sessions. This does not mean that I never return to previous ideas and themes. In fact like most teachers I constantly explore the matters of great importance and interest to me.

At the Ankara congress, because large numbers of delegates were interested to participate in my three workshops, I had to find a way whereby each group could experience different aspects of how Mantle of the Expert operates, and somehow the different workshops could augment each other and thus widen the skills that could be exposed to the participants. This was a unique problem for me and this paper will explain the usefulness (or not) I hoped might be achieved for the different groups. Each teacher participated so enthusiastically and willingly that I owe them a deep debt of gratitude.

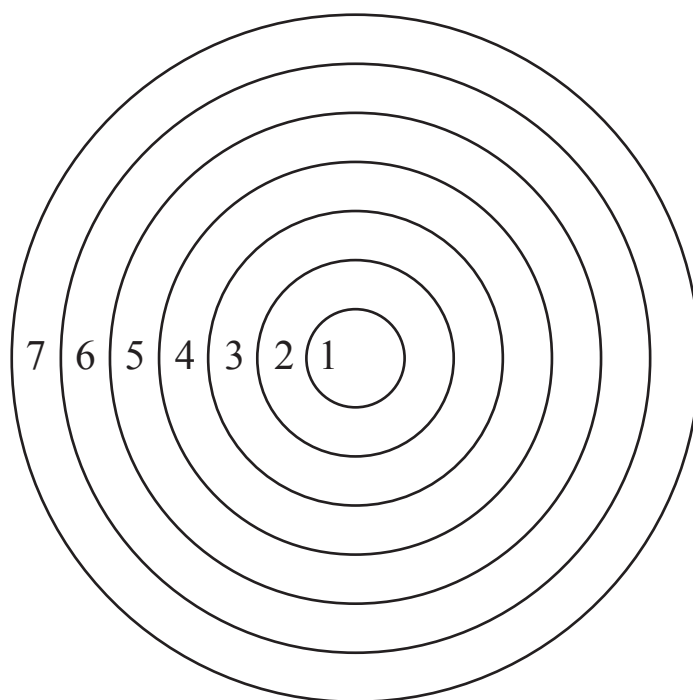
Each participant had previously seen, though not necessarily fully grasped the chart under, and this formed the basis of my planning of the workshops.

DOROTHY HEATHCOTE, 2004

MANTLE OF THE EXPERT

Establishing procedures and implementing the style and possibilities for developing standards and progression.

1. Behaving 'AS IF' produces Now Time of Theatre and drama elements of deep play.
2. The enterprise has been selected to provide mandatory access to the curriculum.
3. Establishing sense of purpose and creating the sense of 'the clients we are working for'.
4. The enterprise (as in all theatre) starts in the middle as all plays must so history elements are introduced.
5. The mandatory elements begin to be established to engage the curriculum firmly and at relevant levels.
6. The progressing of the work now is based in doing tasks supported by the teacher's inventiveness alongside the children.
7. The sustaining of a language from within the enterprise, but teacher in role can provide essential regulation of quality behavior.

RIVER OR RAILWAY?

When considering this form of curriculum teaching it may be useful if the teacher holds the image of a flowing system, as a river, tributaries feeding in, and an estuary where all the different aspects of the work achieved come to conclusion of wide and inter-related understanding of the many strands of enquiry and skills.

The usual image of curriculum work may be more akin to a railway where one 'station' follows another in linear format. This feels more controllable and orderly and more comfortable for the teacher, but does not achieve holistic understanding of the curriculum.

I wanted the teachers to understand the planning required to launch and develop a Mantle of the Expert. If I had done all the plans for the teaches they would not have had the opportunity to experience by doing, those process I have to consider each time I start a Mantle of the Expert enterprise with a class.

Circle 1. Establishing the "as if" element. The drama element!

I do this by contracting an agreement with my class that we will put ourselves in charge of running an enterprise. Usually I do this by statements such as "Would you agree that between now we could turn Q.....?" In the case of the congress workshops I would have said "a factory business which bottles clear spring water and sells it to people who need it." I would develop our contract by offering process details such as "We'd have to know where our pure spring water comes from, and what things will cost." This may seem a fairly straight forward statement- teachers beware! It is not so. Consider the different statements.

"We'd have to know" – establishes need to research.

“where our pure spring water comes from”: the word pure=’quality’

Spring= possible source

Come from- leaves location open.

“How we get it” establishes designing work processes science possibilities.

“Into the containers” = careful not to indicate shape, bottles, sizes.

“Consider how to distribute” =ambiguous yet precise. The word distribute may mean safety, cartage, distances.

“Who” – opens the whole field of charts.

“Want” – opens the fields of designing and needing water. Luxury or life supporting.

“Buy” =charges?

“Costs” = value in money and value for life.

You may think that this subtlety will go over the heads of the class. I assure you it does not. They absorb, not the above analysis, but my demeanour and pace is “read” by them. They lead all the signs intuitively, for children are critical readers of others behavior. From the beginning of their lives young people are watchers and once in school they spend many hours trying to read their teachers’ messages. My statements are focused to plant seeds to be taken up and grow as work proceeds. My messages are without any hidden agenda. What we contract to do we shall do Circle 2. The mandatory elements to carry the curriculum. This the teacher must pre-select. It will form the structure to support the skills learning. The social collaborative learning will happen no matter what context is chosen. I chose a context which could invoke a larger range of curriculum study then need be, because of the numbers of teachers in the congress.

Selected Context

A remote mountain village “somewhere in Eastern Europe” has existed from earlier recorded times. The nearest town is 23 km away. The land is mountainous. Goats and sheep are shepherded. The wool of the sheep provides the women with the means to spin and weave fine cloths. Their work is famous for its durability, quality and the special patterns and dye colours. The village is accustomed to visits from those anxious to purchase cloth and warm sheep and goatskin garments. There is some evidence of an ancient theatre site. The village well has never been known to run dry or flood over the land. Villagers recognize it as a great blessing and gift to the village. Many tales are told about its origin. It is the gathering place of gossip and news. The church is very old, with treasured ikons and is valued as centre of faith and ceremonies. The cemetery is old and much used in the past because the village has been fought over in many wars.

An earth tremor has occurred, causing rock falls in the area of the well. Since then the well has produced a rushing stream of pure water. After a short visible flow it disappears into the earth amongst rocks. Some remains of an earlier shriue or temple have been exposed, which is of interest to archaeologists. The stream of rushing water has also attracted a firm who bottle pure water and market it throughout Europe and beyond.

The enterprise which will be the basis of work is that “we bottle and market Spring Water”.

There is no need to create such a village under normal circumstances – a teacher need only select the enterprise. The client would then be the instigator of the specific current concerns which will launch the work. For example bottles of spring water may be required to enlarge their business involving a move to larger premises. OR a very large client such as a new hospital needs to purchase much larger quantities regarding changes in working practices to fulfil those large orders. There is no need of the village and all the curriculum possibilities I introduced. Here are some enterprises which could have been selected out of the village context.

1. We are breeders of rare sheep which produce very special wools for cold climates
Women & men shepherds.
2. We collect and dry herbs for dyeing, and medicinal and cosmetic purposes.
3. We run a weaving mill producing special cloths which are made into uniforms for the army, navy, airforce, nurses, building workers, etc.
4. We are a team of archaeologists studying a temple site which has been revealed by an earthquake.
5. We are restorers of art works. We specialise in restoring ikons damaged by wars past and current.
6. We are a publishing house which specializes in remembered stories of living people to create an archive for our town which has a long history.
7. We are monumental masons who make grave stones and memorials of all kinds for clients.

You can readily see how each of the seven enterprises will enter very specific study/curriculum areas. In selecting an enterprise the teacher must be quite clear which curriculum areas they want to open for their classes. Obviously any enterprise will involve a wide range of talking in various situations, reading and writing. So a language base is endemic and will arise constantly from within the enterprise work, no matter what it is. Look at the chart below to verify this.

Modes of teaching	Predominant teacher roles	Pupils' role in the communication	Predominant form of communication
Transmission teaching	To assess + judge	To present work to teacher	Present the final best draft for assessment.
Drama framework M.o.E	To participate + contribute	To cooperate with peers and teacher	To explain to each other.
Enquiry method of teaching	To reply, listen and understand	To share with peers & teacher	To explore matters.

The drama framework consistently demands that class and teacher are involved in sharing knowledge and discussing it together to forward the business and inform their clients. This immediately moves the work- even though children and teacher know it is their invention- into actual social reality beyond classroom work of the conventional kind. This is why children frequently say “ we’ve never worked so hard in school” and “it felt really important”. Now see this chart which relates to who holds the power in classrooms. “mantle” work changes the power.

	Teachers control of communication	- has variable strength!	
Pupils’ knowledge and skills	Social contact including communication Communication systems use	Pupils’ use of strategies for learning	Kinds of learning possible
	Pupils’ expectations about their role and the teacher’s role.	- is open to change?	

Now examine the 3rd circle in the model: establishing a sense of purpose in the work. This is partly achieved by the first tasks. Remember enterprises involve doing things and behaving for immediate purpose. This means the classroom “reminders” (usually in the form of wall charts, textbooks, a teacher’s area) need to “fade” in place of works notices: for example the decision about naming our enterprise and creating the public sign so people can find us. Signs which locate the parts of our factory where different tasks are done. Consider the signs you would put in your classroom for the different enterprises listed on page 66. Placing the signs create mental spaces even if there is little actual territorial space in the classroom. The teacher encourages this mental space by the language used at the time of placing the labels. The congress workshop and the bottled water enterprise used these signs.

1. “computer room”.
2. “files for orders received” “ despatching orders-urgent”
3. “accident book and first aid box”
4. “laundry for staff uniforms” “drying racks”
5. “head covers and gloves” store + “disposal bins”
6. “footware”(to be worn only in factory) store.
7. sign “In” and “out” – all workers must comply.
8. “reception desk and coffee/tea/drinks for hospitality”
9. “lorry and truck parking area”(despatching)
10. “lorry and truck parking area”(empties+returns)
11. “sterile area for bottles”
12. “bottle washing” safety at all time rules apply.

These are making tasks, then discussing tasks to select the mental space areas. Teacher here is functioning in the voice of enthusiastic sharer in planning but is at the same time foreshadowing the factory in full operation. An example:-when placing no,8 “well want our clients to feel really welcome won’t we?” or no,7. this is going to have to stand up a lot of wear and tear, because we’ll need to keep moving the sign to let us all know when we’re in or out.” And” perhaps we need some signs to use when we don’t want to be interrupted”. This last I find children need and fell empowered to place when they are researching, or writing carefully at tables.

The enterprise can begin once the indicator signs are placed, because children can select the job they’d like to be doing right now! The teacher here is moving busily around engaging workers with their tasks NOT showing them how to do them! It is at this stage that ‘workers’ emerge and begin posing problems. “the rubber gloves are all used up”. The teacher never resolves the situation instead it is made public so that someone will find a solution of them and all return to what they were doing before the problem arose. This is the deep play as students begin to take the power to be adult and responsible. A class with poor social health or teacher dependent will require the sign to be prepared in advance by the teacher. A more mature class can make the signs in process. Mantle of the Expert work constantly needs the normal classroom resources- pens, pencils, papers for writing and colours for creating designs and notices. Rulers, scissors, glues and card all will be required. Each teacher will have their comfort zone of how much activity and seeming muddle they can tolerate. Some teacher –dependent classes require some rules at first. Gradually students sort out the serious “give and take” behaviors needed in running an enterprise, so have faith!

In workshop one at the congress, I gave the teachers specific tasks to enable them to create the mind spaces our bottling plant would require. Three groups were involved in A- making a list of all the clients we sell our bottled water to: the list should indicate how long we have served each of the clients: the sizes and shapes of the containers we use and choose the names and addresses of our clients.

B- designing our name and headings on all our notepaper, billing sheets, orders and post-it notes we use in the firm. This to include our advertising phrase used in publicizing our products and the workers’ identification bages.

A & B above introduced to the workshop teachers some of the first tasks they might use in starting the bottled water co. this could be done in small groups of students, but final selection would be achieved in full meetings and these final times are when quality, responsibility and ethics are introduced indirectly by the teacher/manager stance.

Group 3 had a different task- involving writing in a variety of styles. I chose this so that the workshop could see that enterprises naturally create writing opportunities, rather than class exercises. In ‘mantle’ work every thing is seen to have an essential purpose used in the adult word outside school- the reality culture. So group 3 had to lead (decode) the village context which is loaded with information and implication. Having read the context they were to produce examples of writing from different angles but all suitable to be required by the bottling company.

1. A newspaper report about the earthquake and the changes which may occur – archaeological interest or media curiosity;”from our own correspondent” would be the tone of this.

2. A specific report giving information regarding villagers' attitudes and some early considerations about how the company should proceed technically and with regard to the villagers' opinions.

3. A personalized letter to the directors of the bottling co. regarding a private opinion "not for publication" after a scientist has stayed in the village and talked to the villages during casual encounters.

Teachers did all these three pieces of writing, but children would write them because of their investment in their company! I used these tasks in the first how of the workshop so I could demonstrate a wide range of tasks the students would encounter at the time the teacher judged to be most useful.

Obviously the three writing experiences would be used at the point when the bottling company was well established in practice (the different phases involved in the working plant, the science tests, the bottle shapes, labeling designs, billing accounts, meeting clients via notes, telephone calls, e-mails, time for delivery von drivers to use etc.) and now is needed to open up a new supply of water to be processed in their works.

Two elements are essential in launching enterprises. I teach these quite deliberately to all classes.

Drama eyes	Implications
<p>There are eyes that see real things and eyes of the mind that can imagine things. We know they are not actually real, but we can use these to help us feel as if everything we do is very truthful.</p> <p>When students ask "is this true"? my reply is "not true like real but truthful because we can all agree to keep it feling truthful. Children always comprehend this.</p>	<p>Every act will mean more than just the doing of it – every fact: carries implications- for example:</p> <p>A fastener for a bottle of water- fact</p> <p>Possible implications: it keep contents in.</p> <p>It preserves contents safely: someone made it: it used materials: it has been designed for purpose: it must be capable of being opened and closed after purchase: it must have cost money to be made etc.</p>

Once students comprehend these, teachers can use them as brief reminders regarding quality and to preserve the social entry into the fictional enterprise. "we'll put on our drama eyes & work in the bottling company now" and "were going to have to really look carefully at the implications in this situation."

Workshop 1. opened up for teacher considerations:

Drama eyes / implications:

Writing opportunities requiring style differentiation:

Art- designing bottle shapes, labels, lettering:

Science: volume & container/shapes, safe materials for transport

Clients: some would be represented via phone calls, letters, e-mails(these demand careful listening, decoding, encoding, replies etc.)

The compass points, village elevation map etc. at the end of 3 hours these materials became available for the participants in workshop 2 to move forward from:

- a) A list of clients with teacher responses to cause further implications.
- b) The first client list and implications to be considered later.
- c) Designs for the mind places for processing water.
- d) The designs for logo and mission statements.

The second workshop involved first scrutinising these materials, and then creating an iconic representation of the village having first carefully read the context village story.

Drama is a social art – it involves interaction focused for purpose. A teacher needs to help classes achieve consensus in a variety of ways. Bruner cites 3 stages-

iconic (pictorial, images)

symbolic (talking, describing, writing) and

expressive (acting “as if” behaving authentically demonstrating in action).

In this workshop the teachers were actively involved in all these three shapes to create a holistic construct of the village as place: village as community: and lives of individual villagers. And they worked on these cooperatively. Method used. Using a large bedsheet, newspapers, rainbow, cards, post-it notes they constructed the place. The individual elements such as water, hills, valleys, sheep! Temple, church, roads, houses, pathways. To this they added cut out figures placed where each individual wished them to be at the time when the earthquake struck.

This was the iconic stage. When was in place the total was examined and consensus agreed upon.

The second phase was symbolic. Each paper figure in place was owned by the person who had cut out and positioned it. In pairs each told the other one “what I was doing when the earth moved”. These were privately expressed. Then the two persons spoke what they had been told by the other. This way of working protects the first “telling” and when it is made public to be heard by all it is given stature by being spoken by someone else. Each person has told their story briefly, then heard their story publicly told by someone else. Thus all the villagers have been placed in their landscape and their lives. As by this first symbolic presentation. These are now established and cannot be changed. The village is a place and the people exist in paper shape and in their remembered stories.

The next shape involved earthquake memories: the same procedure was used but specific introductory phrases were insisted upon, namely “I shall never be able to forget.....followed by individual choice of particular memories. An example given was “ the way the well suddenly rose and poured over my feet and the stones around the well And I fell”. Thus the first memories can be used for writing e.g. a collection made in the village archives, or personal expanded letters written to family or friends living outside the village ready to be “posted”. Children from other classes could send replies.

Finally in this workshop people formed small groups and selected one situation(based in the stories of course) to be made as a “ still photograph”. An example: a) a women who’s feet were wet when the spring rose.

- b) a women with a pitcher near the well waiting to fill it.
- c) a shepherd coming to get a drink from the well.
- d) a person bringing clothes to be washed in the stream nearby.

This task enables participants to realize very swiftly the deep values of their lives and “motives”. Each person in the ‘photograph’ needs 5 small pieces of paper & 5 pins.(post-it notes can be used but 5 pieces of paper are still required.). Each piece of paper is numbered 1-5.

Sheet no 1 has written on it.

<p>“I am doing this” 1.</p>

No2: because – my motive is....

No3: my investment (why it matters to me) is:....

No4: I have learned this from...

No5: this is how life should be.

The group is formed as a still (but demonstrating what position each person is in) partrait.

Each person in turn speaks what they are doing and writes it on paper 1, pinning it on their sleeve. This continues until each person is wearing the five sheets to be seen by others. So each “photograph” can be visited by peers who can enquire further of the standing group anything they would like more information on. One example will suffice to indicate the life attitude & work of each person in the picture. Take d) as our example.

1. I am doing this – bringing our dirty clothes to the water.
2. Because – I like to look after our clothes and preserves them.
3. My investment is – to keep a good household.
4. I have learned this from- my mother, and her mother.
5. How life should be – you should be seen to have standards so as to be respected in my community.

At the end pf workshop 2: there is a complete village with all story places illustrates and placed as the group decided and agreed upon:-

Villagers are represented in shape (paper cut outs) and placed exactly where they were “when the earthquake struck.

A few villagers in groups have created their values in the ‘photograph’ situations.

All this evidence is now available, alongside the enterprise bottling company materials, to be “inherited” by workshop 3 group.

I wanted to demonstrate in this workshop how many ways there are for a teacher to create presence of ‘others’ who are required as the enterprise develops and fulfils the mandatory study essential to curriculum work. There are at least 33 ways of manifesting “others”. We will call them roles. Remember in running any enterprise the class of students and teacher/manager keep the same point of view throughout all the work: we are workers in a firm that collects, processes, tests, bottles, sells and delivers pure spring water to clients. Such enterprises have to interact with clients or other persons who can be interested in the firm, so these have to come into existence through our agreement. To do this a teacher can use what I have called ‘conventions’. That is all people involved agree that however “an other” is represented they will be accepted as being presently affecting the situation. The conventions can be grouped so that children and teacher are more able to understand the boundaries of the contacts that become possible in the episode. The way enterprises develop and challenge the “workers” to enter the curriculum study and also enter the community of the workplace, is by the teacher inventing appropriate episodes. Remember the “voices” available to the teacher.

1. That of manager who works alongside the staff of the enterprise when things are being processed. In these situations no actual things are made –it- all exists in the drama mind set, so it feels, by agreement, to be real. To a visitor it is experienced on deep play. Children move with energy and. About the work. Consider this example. The class and I were looking after the famous Italian Dancing horses” so we were preparing them for one of their famous displays before the public. The only actual objects in our classroom were a notice saying NO ENTRY WITHOUT IDENTIFICATION, and the names of all the horses placed around the room. BEAUTY, BIG BEN, ORESTES etc. the students had researched the Lippizanis, read their history, and “adopted” one as their personal responsibility. They had studied their. And blankets and knew which clothes they themselves will wear when mounted for the exhibition. So we are in our stable preparing our houses. I am the manager watching that all is well. The students have the huge horses in their heads and hands as they wash, brush, groom, clean eyes, check the great shoes and clean. They prepare their horses to be paraded before the time of the exhibition. What makes this feel real is the way we talk to each about the details of the preparation. This does not involve acting as actors in the theatre behave- it means behaving as if all is real. Some teachers find this way of working at first embarrassing, because it changes the normal teacher behavior. This is the most important change in the teacher/class relationship when using Mantle of the Expertsystem.

This example shows two of the teachers “voices”. To participate in the playing, and to direct the research using the very best material resources available. At this time teacher and children work as serious enquirers together, outside the enterprise action. At the research times children must learn how to keep careful notes; if they draw, these must be accurate. All writing must be of the neatest. A card index of information will be made and added to as work develops. These times of research may appear like an average orderly classroom. The difference is the energy and responsibility which later will be transferred into the working enterprise during action times.

It is the third voice the teacher needs when “others” are required to deepen and challenge everyone via specific episodes the teacher may devise, for (or with) the class so that the ethical and social elements in the work are explored. Conventions achieve this and using these, lifts the learning into working together. This is the enormous shift experienced by the children in mantle

of the Expert. Every one moves from being attracted to the idea of being grown up, to the more demanding levels of interest, absorption, curiosity, responsibility, involvement, concern and finally productive obsession. Children talk about their work at home. Parents begin to realize something else (and different) is happening to their children. They find themselves becoming involved because of their children's caring about their work.

On studying the conventions which follow, you will see that they move from iconic representations that can be made to "interact" to those which are iconic and represent "others". Later symbolic objects are used but are still closely associated with the human form. In the next group "others" are represented by someone reading about a person or reading words they have left behind. Then there are reports of persons. Later, letters represent persons, after that stage, voices of "others" bring them into being and last of all symbols of others cause them to "exist" for the participants.

In these conventions a real person can be there.

1. the role actually present, naturalistic, yet significantly behaving giving and accepting responses.

2. the same, except framed as a film. That is, people have permission to stare but not intrude. 'Film' can be stopped and restarted or re-run.

3. the role present as in 'effigy'. It can be talked about, walked around, and even sculptured afresh if so framed.

4. the same, but with the convention that the effigy can be brought into life-like response and then returned to effigy.

5. The role as portrait of person. Not three dimensional, but in all other ways the same as effigy.

6. The role as portrait or effigy activated to hear what the class is saying. This causes selective language.

7. the role as above, but activated to speak only, and not capable of movement.

8. the role depicted in picture: removed from actual life, as in slide of role, a painting, a photograph or drawing. This includes those made by a class, as well as prepared depictions.

In these conventions images are made by class and teacher working together.

9. A drawing seen in the making, of someone important to action, as on a blackboard.

10. A stylized depiction of someone. For example an indentikit picture made by the class in frame as detectives.

11. The same, except made beforehand, so is a fait accompli.

12. A life size (cardboard) model with clothing (real) of role. For example, 'framed' as if in a museum or sale rooms. 'This is the dress worn by Florence Nightingale when she met Queen Victoria after Scutari.'

13. The same, except the class is dressing the model so as to see 'how it was' on that day when these events happened.

14. The clothing of a person cast off in disarray. For example, remains of a tramp's presence, or a murder, and escape as in a highwayman situation.

15. Objects to represent person's interests. This works as above, but more intimate things can indicate concerns rather than appearance. For example, a ring of a Borgia.

All the conventions require the teacher's language to be collaborative but stressing "how we'll be using this the enterprise" is very important.

These conventions use a guide or interpreter to create the presence of an "other".

16. an account of a person by another person in naturalistic fashion. For example, "well when I saw him last he seemed all right. I never dreamed anything was wrong."

17. An account of a person writing as if from that person, but read by someone else. For example, a diary.

18. An account written by the person who now reads it to others, for example a policeman giving evidence or a confession. The role is present in this case but in contact through their writing as an author might well be.

19. An account written by someone, of someone else and read by yet another.

These conventions remember or revive a past event.

20. A story told about another, in order to bring that person close to the action. For example, 'I saw him open a safe once. It was an incredible performance. I'm not sure if he would assist us though.'

21. A report of an event but formalized by authority or ritual. For example, an account of bravery in battle on an occasion of the presenting of posthumous medals.

In these conventions 'others' are present through letters left behind e.g. a person's will being read by a lawyer to the family.

22. A letter read in the voice of the writer. This is an emanation of a specific presence, not just any voice, communicating the words. The same, but the letter is read by another with no attempt to portray the person who wrote it, but still expressing feeling. A letter read without feeling. For example, as evidence, or accusation in formal situation.

In these conventions people are "present" in the overheard voices of others.

25. the voice of a person overheard talking to another in formal language, that is using naturalistic tone.

26. The same, but in formal language.

27. A conversation overheard the people are not seen. Deliberate eaves dropping as in spying.

28. A report of a conversation, written and spoken by another.

29. A report of a conversation with two people reading the respective 'parts'.

30. A private reading of a conversation, reported as overheard.

These conventions need actual objects to be present.

31. The finding of a cryptic code message. For example, tramps or spies.

32. The signature of a person found. For example, a half-burned paper.

33. The sign of a particular person discovered. For example, the special mark of the Scarlet Pimpernel.

These ways of bringing in the presence of "others" demand that the students have an investment in needing to understand the person because matters depend upon it. It is never casual. Everyone must recognize the significance of the "others" presence as part of the enterprise.

The third workshop explored how these "others" become very important in order that the teachers could experience them in process. All encounters with roles (teacher in role representing others, or different persons who enter the work for short periods- such as colleagues, or others represented by the conventions) happen in specific episodes selected for discrete learning the teacher decides the class is ready to deal with. In Mantle work the teacher NEVER uses guile or surprises the class unless there is an agreed contact to do so. The teacher is always frank and open about why such an episode is chosen. That way the children really participate in recognizing all the learning content of the action. Antisocial behavior falls away, and self discipline and cooperation develop. The social and academic learning develops in a seamless way. Huge quantities of work produced relate with different aspects of the enterprise and must be filed for reference. Think of the developments as a kind of soap opera designed to make social and academic learning meaningful for living in the real world.

In workshop 3 the participants all selected the tasks they would be responsible for in the Spring Water firm. When they had settled to their work I made a contract regarding what might happen if an elderly person came to apply for a job. So first we created a job description based upon a fairly skilled job requiring a degree of The social problem thus was her unsuitability for the advertised position. The workers demonstrated a variety of responses. Some were brusque and dismissive, others more sympathetic. They avoided the issue by telling "Dorothy" that if a position arose they would let her know about it. This is an example of how a contract can be made in order that the class can deal with a very complex and awkward situation. This is teacher in role. Immediately the lady left, Dorothy is teacher manager came and asked "if any one had responded to our advertised position". She was immediately told all about the encounter the workers had experienced with "Dorothy". Children are never confused by such shifts in teacher behavior. They recognize how useful it is. So Dorothy (an "other") came into being in convention no 1. Now see how convention no 4 may deepen and widen considerations. Teacher

how stands as Dorothy as an effigy – that is with her back to the wall, dressed how in hat and coat with handbag. She silently watches as workers continue their work in the bottling plant. They begin to think individually as they work, about the previous encounter, and start to put their thoughts on post-it notes and place these on the floor around Dorothy's feet, or in her open handbag. Lunch break time arrives and all workers now sit to eat lunch with their backs to the effigy. During this they hear Dorothy reading their post-it notes alone and replying to their notes so they can widen their understanding of her point of view. The teacher as Dorothy may have an agenda (eg. She is a widow, needs work has little formal education, her children are married and away etc.)

But she must respond honestly from within those parameters to the past it notes in order to help them consider other aspects and possible resolutions which are suitable to the Bottling firm and perhaps useful to Dorothy. In mantle work there are no magical happy ending- all must work through dilemmas not clear them up unrealistically.

As a result of the convention 4 episode they decided with teacher /manager, that perhaps employment could be found so Dorothy joined the work force. Together the workshop group looked at other conventions they could try- 'Dhrothy' wrote a letter discussing her wedding- a simple matter of 25 years ago. Together the wedding photograph was composed using the description in the letter. They are still workers in the Bottling factory but are so interested in Dorothy's story that they want to recall in action her life experiences. Teacher/manager and all group now build Dorothy's life story in still pictures while at the same time they are realizing that old people may have interesting unusual stories to tell. Had the teachers been a class of children it would be an opportunity for the children to genuinely have a relationship in the drama with an old person. Making the 'photographs' is convention no 5. To have moved to a very different kind of convention the teachers tried out 15. They made Dorothy's work locker, and put inside it all the things in her life they considered to be important to her. It could be arranged that small group of students make Dorothy locker- they need only be drawings or made with paper cut outs- working on the lockers allows them to understand the importance of memory and to realize how objects can become symbols to their owners.

The Dorothy role can also be used to examine bullying which is now of concern in schools. The class can decide who might bully Dorothy in the work place but not enact it. They then might use convention 17- finding Dorothy's diary or letter on a day when she has not come to work and being concerned they have looked in the pocket of her working coverall and so they discover she has been bullied. What might they do?

One of the conventions we tried in the workshop was convention 8. they made greeting cards and drew pictures of her as if they were photographs taken when she worked in the Bottling

plant. They “sent” these to her address. So Dorothy has existed via conventions as

- 1) a living person looking for a job – convention 1.
- 2) As a memory when they told the teacher/manager about the work interview c16.
- 3) As an effigy to be thought about c 4.
- 4) As a voice reading their post-it notes c 25.
- 5) As a letter describing her wedding c 17.
- 6) As photographs of Dorothy’s life c8.
- 7) Dorothy’s locker symbolizing her interests c 15.
- 8) Dorothy exists though her diary c 17 and
- 9) Greeting cards with “Photographs” c 8.

The workshop group did not actually do all these episodes but I use them here to show how useful the conventions are in exploring many dimensions of events, people and using “drama eyes” and “implication” to deepen work. Certainly the people of the mountain village can come into existence via many conventions. I find that the conventions are as yet the least understood and used in Mantle of the Expert style of teaching, and I hope the participants in the third workshop may find they understand it better.

Throughout this paper I have tried to offer an alternative to transmission teaching. Mantle of the Expert is organized around the twin motif of reflection and action- language as a means of reflecting on things and language as a means of acting upon things. The former is the “ideational” component of meaning, the latter is the interpersonal one can act symbolically only on persons, not on objects. In the collaborative system of reality building in Mantle of the Expert the students participate in constructing a ‘world’ but they are also endowed with the power to change the world through their own agency and to link the enterprise world to the community in which they actually live. The sequences with the Dorothy role the students use in action what they comprehend about being human but also venture into new channels of understanding. It is perfectly logical that a “pure water company” and an “alien ancient village” (to most modern children) should come together in another community with its established laws and behaviors (a school!) so that young persons may safely experience being learning humans. Drama, as all the arts, takes us into reality not gives an escape route from reality. A much more potent reality than the culture of transmission teaching where realities would be caged in a book or workcard from for students to digest. Student participation would be that of passive observer with little power to change or interact with such presentations. Thus Mantle of the Expert cannot flower in the conveyor belt system of learning where the text book reigns. It needs the case book represented by the clients and the mentoring student teacher collaboration plus the use of the best first resources the leadership type of education requires. Bringing our school into the twenty first century may seem a frightening prospect but not so dangerous as continuing to function

in 19th century attitudes. Technology is already breeding a will to change, and a frustration in our young people regarding their schooling. Consider Shaffer's "How Computer Games Help Children Learn".

"School is a game about thinking like a factory worker. It is a game with an epistemology of right and wrong answers in which students are supposed to follow instructions, whether they make sense in the moment or not. Truth is whatever the teacher says is the right answer, and actions are justified based on appeals to authority. School is a game in which what it means to know something is to be able to answer specific Kind of questions on specific Kinds of tests. Back when a high-school degree led to a good manufacturing job (usually for life) this version of school may have made sense, however manufacturing jobs are somewhere between going and gone..... in Schaffer's view rewarding jobs will increasingly be those beyond the traditional high school education: jobs that address problems with many possible answers, that require creativity, and that reward innovation.

If society wants to leave no child behind, the education system needs to change its game... Shaffer wants more learning by doing. He wants students to learn by making them participants in simulations of real-world challenges that engineers, urban planners, journalists and other professionals face." To this list I would add parents, and all those workers who support our communities by the work of their hands, backs and muscles. They also have minds ethics and empathies to influence humanity. They also deserve better schooling than the conveyor belt system. Let us free our teachers into the same creative risks.

Rolling Role A Model for using drama as a catalyst for learning in high schools where a strict time table & built around teacher's subject areas. It means that teams can plan to work together and all use the same core material they have arranged to suit their special interests and the classes they select to do the work of the Rolling Role all ages of class can participate.

The base work can roll from teacher to teacher an many classes can share in the common context. It works very well in that it permits teachers to teach their own subject/s and teach for their actual lesson periods on a weekly basis. What happens is that each class develops a vested interest in how the central context to growing. I invented Rolling Role to try to alleviate the isolation of subject teachers and help students realize that subjects have links with each other. Sharing skills and information is paramount in the work for teachers and students alike.

In rolling role participants explore different facets of a community. They are not members of the community but they have access over the time of the work to the many aspects of how the community has been, is now, and they certainly wield power over how it is in process of developing. So the team of teachers create the community which can carry their subject teaching. All the team agree about the fixed mandatory elements which will form the ground work

of the different curriculum areas invested in by the individual teachers. This model of teaching allows short as well as long lessons to be taught. Sometime a very brief development will be explored. Work started by one class can be “inherited” by another so it is carried forward. Sometimes work achieved by one class is then recycled and used for the needs of other classes. For example one class may create the life story of a house in the community. This becomes then a historical document. Future work can tell this history forward, as when a family who owned the house at the some time of its existence, is invented and a diary is made about some noted events in the life of one of the family. Further recycling and rolling may be developed if a class use the diary and historical document to create a television programme about the family ‘story’. It can readily be seen that the first history of the house involves a survey of homes at different periods in order to select the house. The writing of the ‘story’ of the house entails different language format, than that of a historical scholarly account with dates and architectural features. The diary and invented family will expand the chosen period and the diary style requires a different from of writing. The family will probably be developed by another class tracing the historical family trees and names and relationships over the period the teachers are interested in, for student study. Natural history may be incorporated by using the house environs- plant life, animals, and weather to name a few. Architectural and detailed drawing may be another recycling, as will “furnishing” the house to reflect the dominant period of the building’s existence. You can readily see how naturally one aspect rolls forward.

This “house” work then may become an archive which can be used to advertise the house if it comes up for sale. Yet another form of language grown from a realistic purpose! The work of rolling role never involves doing class exercise for teachers to take home and mark. The students become deeply involved in developing the community the team of teachers have laid in as mandatory to form the basis of the teaching. In order that all classes are kept informed about community developments a display area must be created to give access to all the classes involved. And as each lesson causes ‘growth’ their work is added to the display so that it can be developed by other classes. Children eagerly visit this display to examine any developments other groups have added. Sadly it has ben my experience that this display viewed by colleagues is sometimes perceived as “showing off” or, as one headmaster said to me in scathing tones “it looks like an infant school.” He made no comment regarding the large number of children who regularly visit the display to see how things are moving along. They often demand to become involved in the work!

I include here an example of one such rolling role to show how the planning and work developed.

A school in Birmingham organized a team from art, history and drama with English. They each had mandatory studies to teach that term. The history colleague was interested in some classes learning about Saxon culture, particularly the laws relating with social hierarchy. The teacher of art and technology was interested that term in some classes experimenting with pastiche painting and studying different period styles. Technology ranged between three dimensional model making and computerized modeling. The drama teacher had a big drive towards helping children examine how people lived before consumerism dominated their lives, and to become involved in reading.

They devised the town of Leyford, existing since Saxon times, currently in receipt of a public gift. The town map they made showed the small Reeve Library housed in a cruck barn, a listed building. There was a (now disused) cinema in a central position and a Saxon Manor house and stables in private ownership at the edge of the map. The map presumes and informs that Leyford exists, has a history and that people still live there now. It has a future. They also devised specific artifacts and materials to serve their teaching goals. The history teacher made a 'damaged' manuscript which told of memories of citizen who in his youth had seen what we now call Haley's comet. His memories incorporated detailed information regarding Saxon life, yet appeared to be a remarkable tale of a day when huntsmen discovered two green children and brought them into the manor and reared them 1.

The story of the hunt formed the basis of fragments of a fresco discovered on a wall of a manor house during renovations. Because the fresco painted by the art teacher was all in pieces (plaster of paris protected by brown paper backing) it would enable her students to study the style of the painting and the content and paint in all the missing parts just as restorers of frescoes do today. The pastiche element. The Reeve cruck barn housing the library was defined by a series of architects' drawings so that the Saxon imprint carried throughout. The drama lessons would involve children inventing shelving (a listed building) to house more books and to fill the shelves with "recent additions and acquisitions" and so invent story lines and build the classification system. These children were in the main reluctant readers who needed to feel important and take initiatives.

When the team have invented the context (in this case a town but it need not be such a large social structure) they must together decide upon a disturbance factor which will trigger changes for the modern citizens to deal with. This is akin to the playwright's point of tension and the changes relate with curriculum study.

Leyford citizens were given a large gift from a grateful member of the town who had become rich and currently had a prominently successful career. S/he was a pop star born in Leyford and

since much traveled but with relatives still living in the area following their usual life style. The star wished to build and endow a new larger library on the site of the derelict cinema and to buy the Saxon manor house and stables in order to develop it as a school for blind children (their special charity interest) and to make the stables house a school for guide dogs.

These changes, of library, guide dogs and school for the blind, were selected to serve quite specific ends:

The blind school would require book tapes. This would involve students précising stories and reading them on tapes, which would then be reviewed by other classes.

The guide dogs provided animals to be cared for in unsentimental ways and would ‘invite’ the genuinely blind to visit and learn about the dogs and training. It provided animal interest for, younger classes. The story tapes would be positively criticised by blind people who could also suggest other materials and tapes made with backing sounds or recorded in different locations.

1. The story is known as “The Green Children” and is authenticated in two 12th century manuscripts (so it was a gift to the history teacher) chronicled by Ralph of Coggeshall and William of Newbridge. “Folk Tales and Fables of the World” by Barbara Hayes and Robert Ingpen. Published Dragon’s World Ltd. GB 1987.

In Rolling Role the drama element lies in building belief in the lives of the people and the events they are meeting in the current time. The mandatory evidence demands interrogation of various kinds depending upon the teachers’ choice of engagements with the town’s matters of concern. Teachers never use the drama word and certainly don’t introduce it as a drama project.

Leyford town started when a letter headed by “Cruck barn” and logo “The Old Reeve Library” indicated “that they had been contacted by an ex-resident of Leyford, living now mainly in America who had a successful career in leading a pop group. The person wished to show their gratitude to Leyford their birthplace by endowing a new library etc”. so exploring the map and its implications and finding the various locations was the work of the class needing to read, and lead, in the first decisions. This discussed, they decided on the feasibility and wrote an advertisement for the local paper to call all interested citizens to hear of the proposed gift and thoroughly examine the proposals. All classes received this missive at their normal lesson times, controlled by the Leyford map, placed so that it was always available and so the town was launched. The curriculum opportunities are taken from this common pot of possibilities, everyone of the teaching partnership is free to select work around the central context. However all work produced by classes is publicly open and available to stimulate other work. The outcome is massive. Some will be rough notes or sketches inviting re-cycling. Some will request

more additions such as illustrations for text, or critical study needing a report. The frescoes and ancient text were introduced by the teachers with a vested interest in the opportunities they provided for specific curriculum teaching but they also were used by many classes for different learning experiences that are immediately obvious. It will be seen that an area available to all the groups and the team has to be set aside for displaying and keeping catalogued all the mass of materials which develop. So Rolling Role becomes a soap opera of sorts as many people add to the complex developments which arise from servicing the story of Leyford. We now have an archive of the community- a kind of Domesday collection. The past, the present and the future are available for attention. The teachers narrowly focus each lesson (as does soap opera) and milks each opportunity as much as it is deemed necessary for the curriculum work. The children are as gods developing the culture of the town and the lives of the people they create. It will be drawn to a kind of conclusion when the team of teachers consider it to have served its purpose. The archive need not be thrown away- it can be collected and kept as Leyford's Domesday, or help with teacher education!

In Rolling Role I discovered the power of children to build a whole community though it need not necessarily be a town. It could be a commune, or Marks & Spencers' Management team, or a Cathedral or Healthcentre- any group with aspirations facing change.

To ensure that Rolling Role gets off to an efficient start it is essential that the first task is established to be absolutely central to all the work which can follow whichever class becomes involved. I give three examples of such beginnings.

1. This is based upon Shelley's poem "Ozymandias" and an invented situation arising from it. The point of change which will launch the work is that because of the discovery of the ancient tombs, to accommodate visitors and workers a carefully designed hotel must be built. The site is attracting oil and gas engineers as well as archaeologists. The Tribal Sheikhs are anxious that the camel breeding for racing shall not be disturbed, neither should the lives of those who use the birthing grounds be affected. So we have

- a) the poem as stimulus;
- b) the story of how the great ruined statue has revealed the tomb area beneath;
- c) the need to have the scroll interpreted- bringing it to the attention of scholars and archaeologists;
- d) this attracts a search for oil and gas in the area in case it can bring some improvement to the lives of the desert dwellers.
- e) A concern that their lives are not disturbed by all the possible changes which may come.

f) A need to build for climate and the laying of suitable routes to hotel and the carefully preserved archaeological site.

Essential to this Rolling Role will be a map of the site prepared in advance with all human and archaeological evidence.

The scroll in the jar under the statue plinth

To use with Shelley's " ozymandias " sonnet.

In the time of the birthing of the camels, the herders gathered beside the great legs of stone and collected fuel from the dried and withered stubble plants to build their fire. They filled their water skins at the oasis and after lighting the fire gathered to share cheese and bread and dates. From time to time one or other would rise, stretch him self and walk among the herd kneeling and standing in the folds of nearby sand dunes. The time was close when the births would begin, so the men were careful to check each female to see how close to that time they were. One female gave cause for anxiety so the old herdsman was called to give advice. He slowly rose, and using his staff walked stiffly to the great stone head beside which the camel had lay down. He passed his hands over the extended belly, and placed his ear close to her side. The herdsman came around to see and listen to his opinion. 'She will labour hard over this one – we must stand her up'. The men looked in their camel bags to find a rope and struggled to lift the beast. It was a great struggle for they understood the camel was anxious to stay close to the earth. Finally together they got her upon her legs and the youngest of them went to her head and stroked her nose murmuring all the time sounds of comfort. She calmed and the men returned to their fire. The boy listened as they told of other hard births they had witnessed. Words like 'struggle', 'blood', 'pain' and 'death' were heard. He became distressed and leaned upon the great stone head, for it was his first time at the birthing of the females. As he sank down he saw that the great stone was indeed a face, so traced the carving deeply cut by the maker: the great staring eyes, the cruel lips and sneer, the arrogant nose and the details of the curling beard and carved ear jewels. At this moment the camel groaned and in agitation moved to lean against the stone. As he leapt backwards to avoid being crushed the head fell so that the visage was lost in a shower of sand. He moved to look to the camel, and as the men hurried from their fire to assist, the boy saw a great sealed jar had lain beneath the head within a stone chamber.

The men knew that within the jar there would be a written scroll so did not waste time in breaking the seal but ventured to the edge of the deep chamber.

One descended down the steep steps and found within, painted upon the walls of rock, flowers, birds and creatures with writings which of course they were unable to read. They told the boy to lift the great jar and carry it to safety, and at a later time when all the camels had given birth and the young were

strong to walk, they departed their place leaving a great pile of stones, to warn those who would come. The desert winds are treacherous and they knew that all may be covered by the time some scribes could come and seek to comprehend the strange carvings and painted fresco.

On arriving among their people, the great jar was surrendered to the elders who broke the seal and unrolled the scroll. Meanwhile the camel owners were summoned to collect their beasts and their young, little realising that the great jar would cause much change.

OZYMANDIAS

I met a traveler from an antique land
 Who said: 'Two vast and trunkless legs of stone
 Stand in the desert. Near them, on the sand,
 Half sunk, a shattered visage lies, whose frown,
 And wrinkled lip, and sneer of cold command,
 Tell that its sculptor well those passions read
 Which yet survive (stamped on these lifeless things),
 The hand that mocked them and the heart that fed:
 And on the pedestal these words appear:
 'My name is Ozymandias, king of kings;
 Look on my works, ye Mighty, and despair!'
 Nothing beside remains. Round the decay
 Of that colossal wreck, boundless and bare,
 The lone and level sands stretch far away.

Someone, a person who travels, has seen a great ruined statue of a king of long ago. It stands in pieces in a great desert. The face is cruel and despotic. The traveler thinks the sculptor who made the statue may have known the king because he seems to understand the motives for his cruelty.

He has read the words carved on the pedestal – the King's name and his great ambition – to be remembered for ever through time- and that he is King over all other Kings. The traveler knows now that the King's power must have been broken because someone – who?- has deliberately destroyed the statue and therefore the power of that mighty dynasty.

Rolling Role

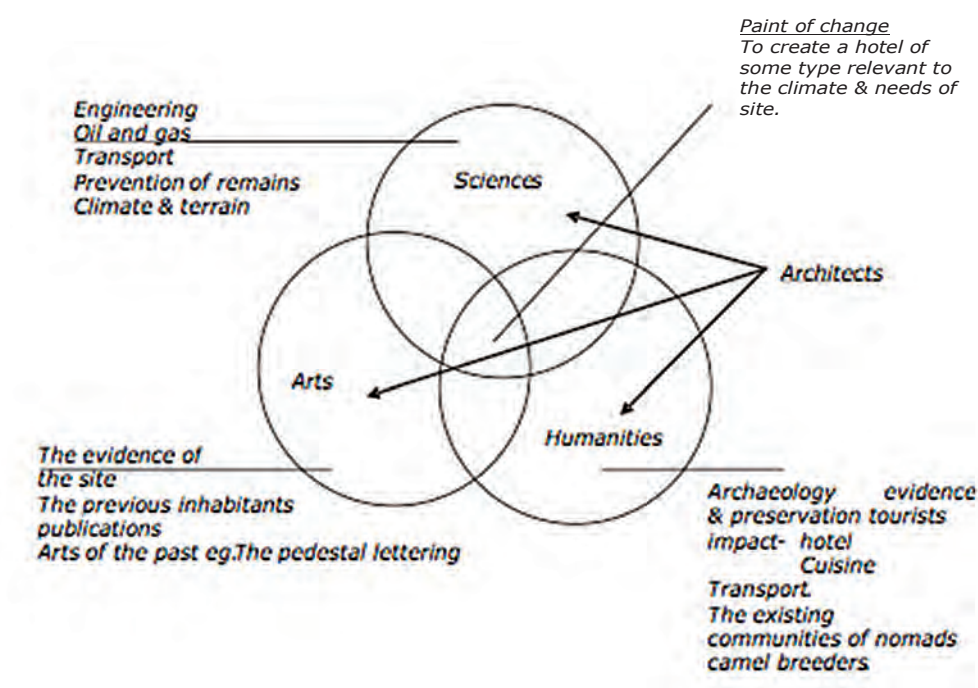
A collaboration of teachers.

No need to shift timetable.

Can accommodate to different age groups.

Requires points of view related to task focus.

Central point of change constantly referred to.

In my experience, teachers not immediately involved with the planning team will readily assist with advice when asked and they then become interested in outcomes.

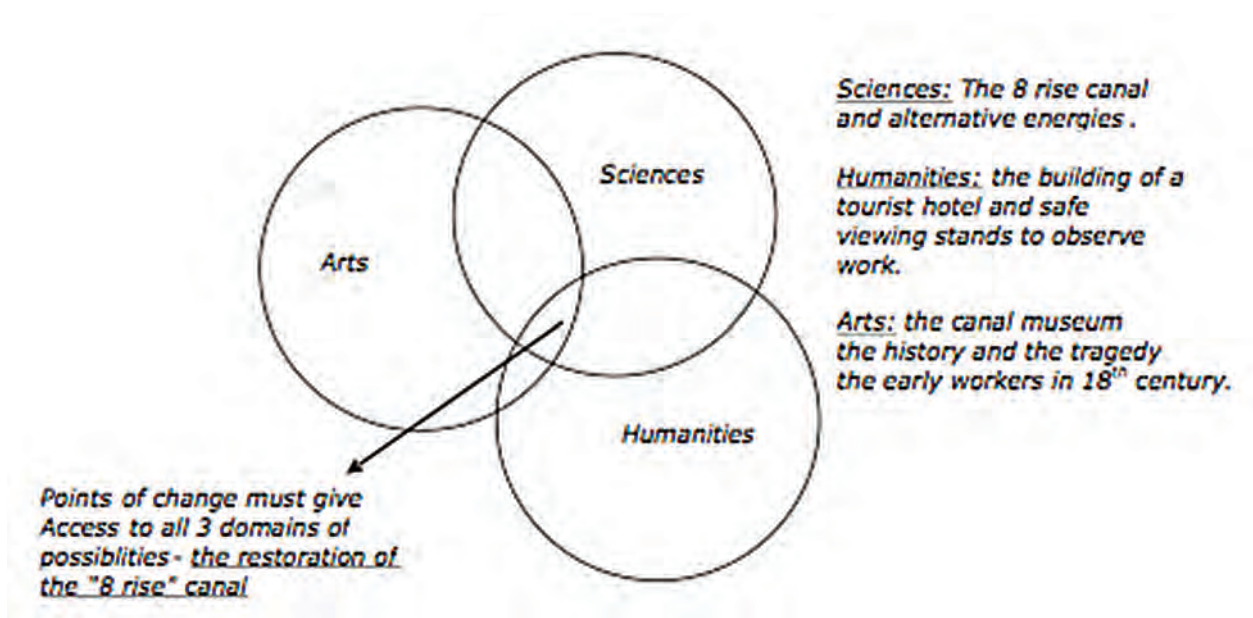
Marked certain names will be added to this map as for example 'The birthing place of the camels', a name for the village or villages which are adjacent to it, and some indication of possible trade routes already in use.

When the first class enters to work with each teacher they will need to study the map, the story and the request from the interested Sheikhs to become engaged with the dilemma of the hotel. Once the situation is family established each teacher in the team will follow the curriculum aspects most suitable to their subject interests. I have invented this Rolling Role to generally point the way. Every team will create whatever best suits their needs and tailor it to fit their subjects. Even the original map of the territories can be initiated in geography lessons – in fact it will immediately call upon all aspects regarding what geographical studies entail. Climate, location, elevation, historical use by humans and animals, plant life, geology, archaeology.

Two other examples are given briefly.

The first concerns the restoration of a derelict canal with 8 locks in t to enable canal boats to be raised or lowered because there is a hill and the canals come to this point at different levels. The story behind the abandonment of the “8 rises” locks system is that, during the building in the 19th century a tragedy occurred when a cart horse and heavily laden cart, together with team workers, (all family men) were buried in mud, so public opinion caused the construction to be abandoned. Currently the changes in climate and considering alternative energies has led to the restarting of the 8 rise locks system. Canal transport uses little energy as boats can be drawn by trained horses. So this would be a timely curriculum area.

The restoration of the 8 rise canal locks system.

Canals such as this in England are very popular with enthusiasts so some kind of safe access will be needed so that the ongoing work can be observed at every stage (curriculum possibilities for technical drawing and building science as well as newer modern boat designs). There will need to be extra accommodation for tourists once the locks are completed and this can involve extending hotels already in existence if teachers prefer that.

As in all Rolling Role work a map of territory is essential but it could be made by a class to launch first the site of the abandoned 8 locks rise. Another group may add the details of the nearest village and create its history. A further class can create the newspaper accounts of the time of the tragedy. Once these are established each teacher will then proceed to use the remarkable range of possibilities available from this circumstance. Once again geography, geology, history and huge amounts of purposeful language work is required.

A further model.

There is an old mansion built in the 14th century and lived in ever since by one family. Thus the immediate neighbourhood will have been integrated though time with the house and the family. Many generations will have found work in the house, provided services to the family needs. Kept the house repaired and improved as time passes (such as installing central heating, and lifts) and changes to surrounding woodlands and gardens.

The point of change is that the last member of the family has died and so the great house is to be sold, along with the surrounding estate. What are the possible futures of the great house? Beside the great house is an ancient church used by the family and the villagers. This church contains an ancient unusual fresco painted when it was first erected. This was created by the eldest son of the family in memory of his wife who died in childbirth in 1354. It represents the holy family pointed in three parts. On the left of the tryptich is Mary the mother of God, on the right is Joseph the husband of Mary, but in between is the Christ child with two heads. One faces his mother who holds his right hand, and the other is looking at his father while he holds on to Joseph's staff. The fresco has become famous and many (women especially) have prayed before it when hoping for a child, or to survive child- birth. There is a small classic temple in the grounds. Built in the 18th century. in honour of his wife who loved to walk in the estate woods.

So the combination of possibilities here are:

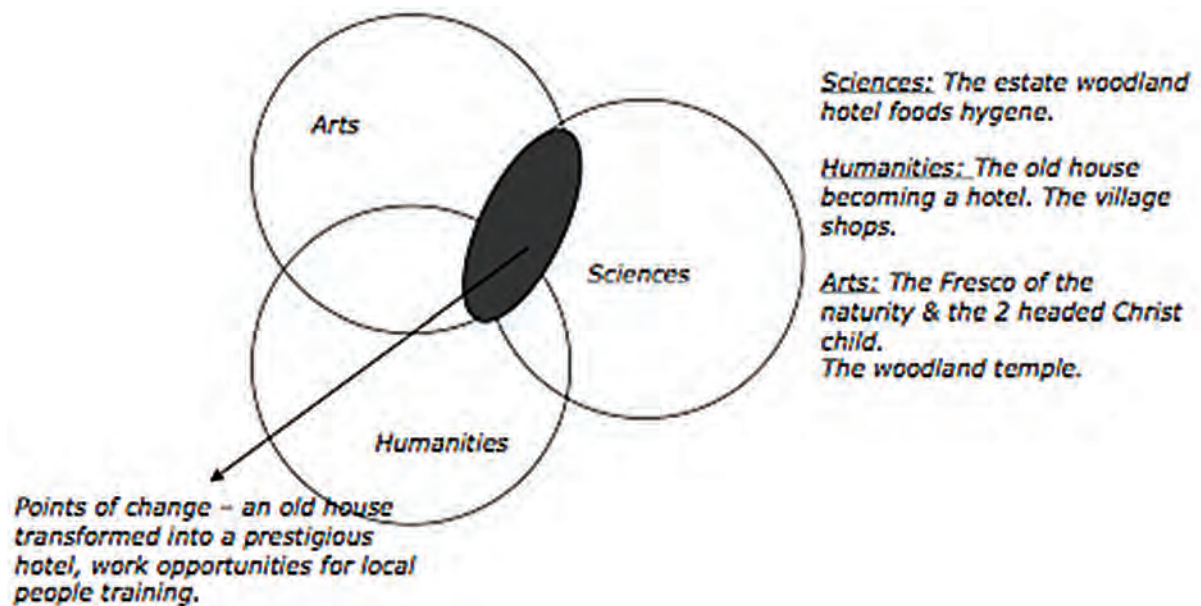
- a) An old house & family history;
- b) A surrounding estate, farms & woodlands;
- c) Worker's houses and servants quarters;
- d) Stables;
- e) Church and fresco;and small temple with its history.
- f) Surrounding village, shops, post office, medical centre, library, school.

Whenever a human situation is involved, the potential for all aspects of the microcosmic world to be explored is enormous. I am assuming that teachers can apply their interests and implication to see this amazing field of work. I hope so.

First work to launch this Rolling Role, could be placing all the graves in the ancient, still in use, cemetery. Then the 14th century church designed and placed. Each grave will need a head stone (designs) and thus the names of all the family buried there right up to modern times (a war memorial?) can be placed. From these "people", will emerge, families, their history, lives, work, and so, many episodes will develop. The news that the house is to be sold is an important

land mark and as different teachers develop those curriculum areas which interest them, each class will add life and contributes to the developing community.

This may seem only a historical situation. In fact it hits right into how modern concerns, technology, communications are affecting all of us. Teachers have to learn to think in detail. To design tasks- because this is social learning based in highly focused “doing” to learn not merely learning about things of the world. It is remarkable how quickly classes care about outcomes, so all the school based curriculum is seen to matter and have purpose. It involves the intelligences of thinking, writing, empathizing, researching, technical planning, drawing, painting, and closely working between academic and feeling aspects.

Wouldn't it be nice if our schools come move into the 21st century instead of holding on to 19th century models?

